Uitgegeven te No. 12, Walestraat, Kaapstad, elke Dingsdag, Vrydag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Districten verzonden.

Termen: In Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 6: 4.—In de Buiten Districten geheel Rds. 26 per jaar, per kwartaal Rds. 7; doch waar de stoffen van de Dingsdag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Vrydag Courant zouden bezorgd, Rds. 22 per jaar of Rds. 6: 4 per kwartaal.

Prys 1d. per enkel Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 12, Waleta-st. Cape-Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum, per Quarter, Rds. 6: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is required, Rds. 22 per Annum, or Rds. 6: 4 per Quarter.

Single Paper 1 penny.

[*Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.*—Virgil.]

DEEL XVI. DINGSDAG DEN 8 JULY 1845. No. 1009.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN KOSTBAAR

ROERENDE & ONROERENDE

EIGENDOM.

In den Insolventen Boedel van KENNY NICOLAAS DE KOCK, van de Kaapstad, Winkelier.

OP VRYDAG,

Den 11 July aanst.,

Ten 10 ure 's Voormiddags precies,

ZAL OP DE PLAATS ZELVE WORDEN VERKOCHT,

BY OPBOD EN AFSLAG,

MET LIBERAAL STRYKGELD.

DAT groot en sterk gebouwd Woonhuis onder dubbelde Verdieping, met ruime Achterplaats, Bakkery, Graanzolders, Buitenvertrekken, enz. gelegen in de Buitengracht, beneden het Boerenplein, groot omtrent 35 vierkantst roeden.

WAARVA HET GEHEEL DER

LOSSE GOEDEREN,

Tot dezen Boedel behoorende, verkocht zal worden.

BESTAANDE IN:—

Ledekanten en Beddengoed kompleet, mahony en stinkhouten Kasten, Diné, Loo, Sofa en andere Tafels, dito Stoelen en paardenharen Sofas, dito Waschtafels, Venstergordynen met Planken, Piano Forte, Pendule, mahonyhouten Buffet, Klokslantaarns, Toilet Spiegels met vergulden lysten, Tapyt, Diné-servies, Porcelein en Glaswerk, 2 zilveren Schenkbladen, 20 Theelepels en Konfytvorken en Zoutlepels, 5 dito Soaslepels, 2 dito Botermessen, 1 dito Soeplepel, 12 dito Eetlepels, 1 dito Vork, een plated Theemachine, 1 dito Koffy dito, plated Olie- en Azynstanders, Koekbak, Bottelbakjes, Likeurstander, enz. en eene groote verscheidenheid andere nuttige artikelen, te veel om te melden.

Bovengemeld Eigendom kan twee dagen voor de Verkooping, van 10 uren a m. tot 3 p. m. bezigtigd worden.

Kaapstad, 2 July 1845.

P. A. BRAND,
ANDS. DE SNIDT, } Gez. Curatoren.
J. J. H. SMUTS,

*** De Verkooping van het overig VARTGOED is voor het tegenwoordige uitgesteld.

ZEMELS TE KOOP.

TENDERS zullen op dit Bureau ontvangen worden tot DONDERDAG den 10 dezer, van zoodanige personen als genegen mogten zyn te koopen,

ZEMELS VAN KAAPSCH KOORN,

tot een bedragen van 12,000 lbs., in hoeveelheden van niet minder dan 500 lbs.

De aangeboden prys moet gemeld worden in Sterling, per 100 lbs. Engelsch Gewigt,—de partyen hunne eigene zakken te voorzien.

De Zemels kunnen gezien worden op aanvraag by den Commissariats Magazynmeester.

CHARLES PALMER, Adj. Com. Gen.

Commissariat's Bureau, Kaapstad, 3 July 1845.

Behang Papier.

IN groote verscheidenheid, met een assortement Steen, Gothische en andere voorhuis patronen, juist ontvangen.

Mede voorhanden,—Tapyten, roode en andere Moreens en Band, Meubelchits, Kwast Franje, Wasdoeksche, Fransche en Engelsche Damaste Tafelkleeden, Wasdoek, Schel Lynen, Tafelmatten Deurmatten, Raamkoord, enz. Alles tegen de laagste prysen, voor kontant geld.

G. CUMMING, 57, St. Georgestraat,
Tusschen de Hout en Kasteelstraten.

M. W. THEUNISSEN, W. zoon, wenscht gaarne zyne Plaats genaamd *Leeuwekuil*, gelegen achter de Paarl, aan Koeberg, uit de hand te verkoopen, met den daarop staanden oogst, en zal dien ten gevolge daartoe overgaan op DINGSDAG den 22 dezer; de liefhebbers daarvoor gelieven zich op dien dag te vervoegen op bovengem. plaats, waar de konditien van verkoop kunnen worden gezien. Deze plaats is wel bekend en behoeft geene verdere aanpryzing.

Leeuwekuil, gelegen achter de Paarl,
Koeberg, den 4 July 1845.

VERSCHE

MANILLA SEGAREN

JUIST GELAND EN ONTPAKT,

VAN de aller beste kwaliteit ooit ingevoerd, tegen redelyke pryzen, te weten:—

No. 3, Superieure MANILLA,
No. 3, dito dito, in den vorm van Havanna's (voor consumptie,)
No. 4, Superieure MANILLA,
No. 5, dito dito,

Alsmede voorhanden eenige kastjes Oude van bovenstaande

VERDER VOORHANDEN,

ECHTE HAVANNAS,

Perla Habana Regalia, La Norma Regalia, Flora Habana Regalia, Trabucos Havaana, E. Pluribus unum, Tres Amigos.

Van elk 4 kwaliteiten, t. w:

Geel, Ligtgeele, Bruine en Ligtbruine.

NAGEMAAKTE HAVANNAS,

1ste en 2de kwaliteit in Kistjes van 100, Sandoway, echte Chinsurahs (kistje 250,) Van Sandyks, Gomez, J. C. D. & B. B. P. Country, Rio de Janeiro, enz. enz.

TOEBAN OF NAGEMAAKTE MANILLAS,

GEMANUFACTUREERDE TABAK.

Pigtail, Ladies' Twist, Kocest, MOLKENBOER, Zoete Oronoko, Honigdauw, en alle soorten Cavendish, enz. enz.

ROOKTABAK.

Varinas, Portorico, St Scent, *Feiner Unger Kaiser Tabak, Hanover Stadtwappen*, Varinas Kanaster, Feinster Kanaster, Halb Kanaster, Doctoren Kanaster, Amersford, gemeene Rooktabak, Shag, enz. enz.

UITHEEMSCHE SNUIF.

Morgen en Avond, *Rappé de Paris, Haut Gout* Parijser No. 1, Virginie Pure, extra Fyne dito, No. 0 0, Bester, Cardinal Doppel Mops, St. Omer, Rappé d' Hanover, *Bolongaro, Marino*, Rappé de Frankfort, *Erfrischungs Prise vur Liedertafel Musik en Kunstfreunde.*

Wie Glockenton so rein,
Soll auch der Tabak sein.

VERDER:

Rose, Bergamot, Lavendel, Tonquin, Rappé, gemeene Snuif, enz. enz.

ALSMEDE DE WELBEKENDE

CEPHALIEKE OF GROENE SNUIF.

MEDE VOORHANDEN,

Cirka 60,000 lbs. Kentucky, behalve, Virginie, Maryland, Amersford, Havanna, en andere Bladertabak.

Ruime kortingen aan Handelaars.

G. H. CRUYWAGEN.

No. 46, St. Georgestraat, Hoek van de Langemarktstraat

MEJUFV. DE WEDUWE

A. I. de Villiers,

GEEFT by deze kennis, dat zy voornemens is tegen het einde van deze maand, publieke Verkoopingen te houden van zoodanig gedeelte van haren HANDELS-VOORRAAD, als welke alsdan nog onverkocht mogte zyn.

Zy gaat echter inmiddels met deszelfs UITVERKOOP voort en heeft weder eene aanmerkelyke vermindering in de Pryzen gemaakt.

No. 12, Walestraat, Kaapstad,
den 7 July 1845.

AARDEWERK.

HEDEN MORGEN,

ZullEN de Ondergeteekenden eene publieke verkooping houden van een uitgezochte Faktuur AARDEWERK, juist geland ex "Bessy Robertson."

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

VERKOOPING VAN

HANDELSVOORRAAD.

DE Heeren BLORE & BARTMAN, zullen op DONDERDAG, aan 10 ure precies, verkoopen, de Handelsvoorraad van den Heer EDMANN, aan zyn verblyf, BERNING's Gebouwen, aan Somerset's Weg, bestaande in een algemeen assortiment Kruidenierswaren en Aardewerk, Huis- en Winkelmeubelen, enz. enz.

KOLEN.

TE koop aan de Pakhuizen van de Ondergeteekenden, in hoeveelheden van niet minder dan vyf Tonnen.

THOMSON, WATSON & Co.

ALGEMEENE BYEENKOMST VAN

Deelhebbers in het Z. A. Atheneum.

OVEREENKOMSTIG met het Besluit van Deelhebbers in het Z. A. Atheneum, genomen op den 26 January 1843; alsmede met het besluit van den Raad van Directeuren—zal eene gezadjourneerde jaarlyksche Algemeene Vergadering van Deelhebbers plaats vinden op den tweeden DINGSDAG in JULY aanstaande, zynde de 8ste dier maand, ten einde het rapport van den Raad en Senaat te ontvangen; alsmede den Staat der Rekeningen van het Atheneum, en ten einde nieuwe Directeuren voor het aanstaande jaar te kiezen.

Op last van den Voorzitter,
J. H. HOFMEYR, Hon. Sec.

Z. A. Atheneum, 11 Juny 1845

☞ Eene Byeenkomst van de Leden van het Z. A. Atheneum, ten half 1 ure, in de Gebouwen van het Atheneum.

100 *extra vette SLAGTOSSEN en KOEYEN,*
150 *do. do. TREKOSSEN,*
Een kwantiteit STRUISVEDEREN,
20 *KAFFER KAROSSEN,*
20 *HARTEBEEST- en KOEDOEVELLEN, en*
Een kwantiteit BUFFEL RIEMEN.

OP DONDERDAG den 10 July 1845, zal ter Plaatse van den Heer JAN BEYERS, aan Stikland, worden verkocht, bovengem. getal extra vet Vee en Goederen. Het Vee zal stellig present zyn.

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

Paarl, den 1 July 1845.

300 EXTRA VETTE SLAGT- EN TREKOSSEN en KOEYEN.—Op WOENSDAG den 16 July 1845, zal de Ondergeteekende publiek doen verkoopen ter plaatse van den Heer P. G. DE VILLIERS, aan Langeberg, bovengemeld getal extra vette OSSEN en KOEYEN, welke zeker present zullen zyn.

J. M. ENSLIN, Jr.

Paarl, 5 July 1845.

De Heer D. A. de Villiers, Vendu-Adm.

100 EXTRA VETTE SLAGTOSSEN en KOEIJEN, 80 dito dito TREKOSSEN.—De verkooping van bovenstaande Vee die Plaats zouden hebben op Maandag den 7de dezer, aan Langeberg, is door wettige verhinderingen uitgesteld tot op DINGSDAG den 15de dezer; zullende het Vee op gemelden dag en plaats stellig present zyn.

A. M. HORAK, Jr.

Den 7 July 1845.

De Heeren DE VILLIERS, FORD & Co., Vendu-Adms.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

1500 VETTE SCHAPEN.—Op Maandag, den 14 dezer, zal ter Plaatse "De Eenzaamheid," gelegen Achter de Paarl, bovengem. getal Schapen worden verkocht, welke verzekerd wordt extra vet en zeker genaamd te zullen zyn, zynde dezelve door den Heer D'ELYZONDE, opgebragt.

FAURE & Co. Vendu-Adms.

Vendu-Kantoor, Stellenbosch, 5 July 1845.

180 EXTRA vette SLAGT- en TREKOSSEN en KOEIJEN.—Bovengem. getal Vee, door den Heer SEYTLER vroeger geadverteerd, en hetwelk door onvermydelyke omstandigheden verhinderd is geworden present te zyn, zal stellig op MAANDAG, den 14 July, ter Plaatse van den Heer DANIEL DE VILLIERS, te D'Urban, worden verkocht.

J. J. COETZER

Den 4 July 1845.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.

AFBETAALD KAPITAAL £70,000.

DIRECTEUREN.

De Ed. Hr. J. B. EBDEN, Voorzitter,
De Ed. Hr. JOHN STEIN,
De Hr. THOMAS BOWMAN VENN,
De — JACOB LETTERSTEDT,
De — H. E. RUTHERFOORD,
De — DANIEL J. CLOETE,
De — J. T. JURGENS,
De — C. S. PILLANS,
De — A. M'DONALD,

De Bank geeft Interest op Deposita voor bepaalde tyden tegen de volgende koers:—

Voor 3 en onder 6 maanden, 3 per Cent per jaar
6 — „ 12 „ 3½ „ „ „
12 — maanden en daarboven, 4 „ „ „

De Directeuren van de "London en Westminster Banken, opgerigt onder de Acte van het Parlement, 3 en 4 William IV. c. 98, het agentschap van de "Kaap de Goede Hoop Bank," in London aangenomen hebbende.—Wordt mits deze kennis gegeven, dat de "London en Westminster Bank *Depositas ontvangt*, en *Krediet-brieven* verleent op deze Bank, aan Personen die zich naar de Kaap de Goede Hoop begeven, of die aldaar betalingen te maken hebben, betaalbaar op vertooning, vry van alle kosten hoegenaamd.

J. B. EBDEN, Voorzitter.

ZUID-AFRIKAANSCHE

Brand en Levens Assurantie

MAATSCHAPPY.

OPGERIGT IN MAART 1831.

KAPITAAL £45,000.

OPBETAALD £27000.

RAAD VAN DIRECTEUREN.

De Heer ANTONIO CHIAPPINI, President.
„ „ JOHANNES A. LE SUEUR, Vice President.

De Hr. P. VAN BREDA, Az.
— J. T. JURGENS,
— P. VAN DER SYDEN,
— DANIEL J. CLOETE,
— P. M. BRINK,
De Hr. J. S. MERRINGTON,
— JAMES BANCE,
— P. G. WATERMEYER,
— A. D. KRYNAUW,
— P. A. BRAND.

Brand Departement.

Eerste Klas	1s. 6d. per £ 100	
Tweede Klas	2s 0 „	dito
Derde Klas	4s. 0 „	dito
Vierde Klas	6s. 0 „	dito

Speciale risicos volgens derzelver aard.

Levens Departement.

De Maatschappy verleent Polissen op het leven van eenig gezond Persoon, van den ouderdom van 15 tot 50 jaren, egen de volgende Schaal, te weten:—

SCHAAL PER £100.

Ouderdom naast Geboorte dag.	Voor een jaar.	Voor zeven jaren.	Voor den geheelen leeftyd.
	£ s. d.	£ s. d.	£ s. d.
15	0 16 5	0 18 5	1 15 11
20	1 1 0	1 3 9	2 0 7
25	1 5 7	1 7 8	2 6 9
30	1 9 5	1 10 4	2 14 1
35	1 11 2	1 14 0	3 2 4
40	1 6 11	2 2 4	3 3 2
45	2 6 0	2 11 1	4 5 5
50	2 15 10	3 3 4	5 3 7

Volgens Besluit van de Algemeene Byeenkomst van Deelhebbers, op heden gehouden, zullen de Premien in bovengemelde Tafel omschreven, verminderd worden 5, 10, 15 en 20 per Cent. en daarboven, op alle Levens Polissen voor den geheelen leeftyd, waarop de Premien gedurende 5, 10, 15 en 20 jaren zullen zyn betaald,—zoodanige vermindering stand te grypen by de volgende betaling van Premien op alle Polissen waarop meer dan vyf jaren Premien zyn ontvangen geworden.

Volgens dit Besluit zullen de geassureerden inderdaad deelen in de winsten (in eenen grand locumentale na afloop van elk tydperk van vyf jaren,) welke ontstaan mogen gedurende hun levens bestaan, zonder eenige verantwoordelykheid hoegenaamd in opzigt tot eenige verliezen welke de Maatschappy mogte komen te lyden.

Het word te gelyker tyd besloten,—Dat personen wier leven in dit Kantoor verassureerd zyn, GEENE ADDITIONELE PREMIE ZULLEN BEHOEVEN TE BETALEN WANNEER ZY WAAR EN VAN EUROPA, OF NAAR EENIGE HAVEN DER KOLONIE GAAN, mits de toestemming van den Geneeskundigen Officier eerst voor de reis naar Europa worde bekomen.

De Maatschappy gaat voort Beleeningen te geven op al bare Polissen van 5 jaren duur en daarboven, tot eene uitgestrektheid van vier-vyfden van derzelver bepaalde waarde.

Op last van den Raad van Directeuren,
F. S. WATERMEYER, Sec.

Bureau van de Z. A. Brand en Levens Assurantie

Meesters Bureau, Kaapstad, den 2 July 1845.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van JACOMINA JOHANNA GESINA MARAIS, overleden Huisvrouw van LOUIS JOHANNES BOTHA, van het Veldkornetschap van Mosselbaai, in de Afdeeling George, overleden, worden versocht kennis te nemen, dat de overledene zonder Testament is overleden, en dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van de overledene, en nagelaten Man, en alle anderen dien zulks moge aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op deszelfs Bureau te George, op Woensdag den 13den dag van Augustus aanst., ten 10 ure precies, en alle zoodanige personen als voorm. worden verzocht op den tyd en plaats voormeld, tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen door zoodanig Magistraat ter approbatie van den Meester van het Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gezegden Meester te worden aangesteld, tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanige overledene persoon als voormeld, en tot Datieve Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van de overledene.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

Benoodigd,

EEN of twee jongelingen van fatsoenlyke Ouders en goed gedrag, om als Leerlingen in de Drukkery van het Etablissement "De Zuid-Afrikaan" opgeweekt te worden.

EXECUTEURS KAMER.

HET Publiek wordt mits deezen Verwittigd, dat de Directie der Executeurs Kamer, voor het jaar 1845, is zamengesteld als volgt:—

De Wel-Ed. Heer P. S. WATERMEYER, Voorzitter,
„ „ „ P. M. BRINK,
„ „ „ JOHS. TROMP,
„ „ „ R. C. HOETS,
„ „ „ S. OLIVER.

Voor de Administratie van Insolvente Boedels.

De Wel-Ed. Heer P. A. BRAND,
„ „ „ G. L. STEYTLER,
„ „ „ F. G. WATERMEYER,
Rekenmeester en Boekhouder.

AUDITEUREN.

De Wel-Ed. Heeren P. J. ROUX, Pz. en A. F. CARSTENS.

Kantoor der Executeurs Kamer,
Kaapstad, den 14 April 1845.

C. J. C. GIE, Sec.

VERKOOPING

AAN KALKBAAI.

DE Heer WILLIAM McDONALD, aangesteld zynde tot eene Gouvernements Betrekking te Stellenbosch, en naar derwaarts vertrokken zynde, heeft de Ondergeteekende last ontvangen per publieke Veiling te verkoopen, op

Donderdag den 10 July aanst.

Zyn Eigendom gelegen aan de Kalkbaai, zynde zeer geschikt tot eene private Woning, Bakkery of Loojery, en het geheel jaar door overvloedig voorzien van Water.

De ligging van dit Eigendom behoeft geene aanbeveling, daar de ervaring geleerd heeft dat hetzelve het ligchaamsgestel van den verzwakten verquikt en kracht geeft, en de langlevendheid merkelyk bevordert.

De Verkooping zal ten 11 ure precies beginnen.

☞ LIBERAAL STRYKGELD ZAL GEGEVEN WORDEN.

Bovengemeld Eigendom kan op eenigen dag voor de verkooping bezigtigd worden.

Te gelyker tyd zal verkocht worden, omtrent 200 lbs. extra Arrewroot, 300lbs. Mauritius Suiker, 2 paar patente Schalen met Gewigten, Schaal, Gebrekenbak, Ring voor een Paard, Zadel en Toom, en verscheidene Huismeubelen, enz.

J. G. STEYTLER, Gz., Afslager.

Kaapstad, Graventraat No. 19,
den 21 Juny 1845.

BADELYK na de Verkooping van de Huizen gelegen tegen over de Nieuwe Gereformeerde Kerk, behoorende tot den Boedel van wylen den Wel-Ed. Heer T. F. DREYER; zal publiek verkocht worden,

ZEKER HUIS EN ERF,

Gelegen in het Walendorp, Buitengracht, behoorende tot den Boedel van wylen den Heer A. J. LEY.

N.B. Ruim Strykgeld en Bonus zal gegeven worden.

J. G. STEYTLER, G.z. Afslager.

UITGESTELDE VENDUTIE.

DE Verkooping van ondergem. Vast Eigendom, geadverteerd voor ZATURDAG, den 17 Mei, om het ongunstig weder uitgesteld zynde, zullen de Ondergeteekenden 1sten verkoopen op ZATURDAG, den 19 July 1845, ten 12 ure precies, ter Veiling der Boedels van wylen den Wel-Eerw. JAMES MURRAY, op de Stoep van de Beurs.

Een zeker Bouwplaatsje Grondplaatsje, in de Afdeeling Somerset, in de Oostelyke Afdeeling, Veldkornetschap Opper Hoschjesmuiterier, genaamd Bonjeskraal, groot 3074 morgen en 251 kwt roeden.

Deze plaats heeft uitmuntend Weiland, bestendige Fontein, Woonhuis, goede geschiktheid voor een Dam en grenst aan Gouvernements Grond.

Bytonderheden zyn te vernemen by den Heer JACOBUS STEYN, op de aangrenzende Plaats van Groote Rietrivier, in de Kaapstad by den Heer P. A. BRAND, op zyn Kantoor in de Walstraat, en te Golesberg, by Mejufrouw de Weduwe J. MURRAY.

W. GILFILLAN, }
A. GILFILLAN, } Executeuren

De Heer J. G. STEYTLER, Afslager.

NIEUWE VOLG-REEKS.

NU UITGEGEVEN

BY DEN HEER J. H. COLLARD,

No. 24, HEERENGRACHT,

"De Zondagsbode,"

Het Zesde Nommer, van het Eerste Deel.

☞ *De Intecheneren worden verzocht om hunne Exemplaren te zenden.*

TE HUUR.

EEN zeer Convenient Huis, hetzy separaat, dan wel geheel, bestaande het bovenste gedeelte, uit 7 Kamers, en het onderste uit 5, benevens Stalling voor 36 Paarden, en Voerzolders, een groote Poort, om Wagens in te kunnen plaatsen, als ook eene private Waterleiding.—Gemeld Huis is gelegen in de Kasteelstraat No. 57. Iemand genegen zynde zulks te willen huuren, kan zich by de Ondergeteekende vervoegen, en twyfelt niet of men zal alle billyke voorstellen van haar kunnen verkrygen.

Wed. D. A. MULLER.

Kaapstad, 4 July 1845.

Administratie en Boedelberedding.

DAAN het Publiek wordt mits dezen kennis gegeven, dat de Directie van de Maatschappy voorm. voor het tegenwoordig Maatschappelyk Jaar, eindigende den 30 April 1846 is aangezeteld als volgt:—

De Wel-Ed. Hr. D. DENYSSEN, President.

J. J. JURGENS.
H. J. LOUBOLVE,
C. L. HERMAN,
} Leden.
J. DE WET, Secretaris.

Kaapstad, Kerkplein No. 5, den 7 Mei 1845.

ADVERTENTIE

DE Directie van de Zuid Afrikaansche Maatschappy tot Administratie en Boedelberedding is kennis gegeven dat de Kinderen van wylen Mevrouw MARIA CATHARINA VAN ARDENNE, wylen den Wel-Edelen Gestrengen Heer JOHANNES HENRICUS DE WITT, en de tweede Ondergeteekende in kwaliteit als Executeur Testamentair, zullen op WOENSDAG den 16den dezer, in de namiddag, en des vertrekt de volgende dagen te voormiddags, in het openbaar aan den Meestbiedenden doen verkoopen, het overgebleven geheele aalatenschap, bestaande in:—

Het welbekend, fraai en sterk gebouwd Woonhuis, staande in de Strandstraat, aan gemerkt No. 9, voorzien van een aantal zeldzame Kamers en andere vertrekken, benevens Buitengebouwen. Alsmede drie daaraan belendende Huurhuizen en een Pakhuis met het front naar de Roggebaai, alle welke Vaste Goederen zoo algemeen en voordeelig bekend zyn dat deselve geene verdere aanbeveling behoeven.

Voorts, een aantal wel onderhouden Meubelen, waaronder velen naar de hedendaasche smaak, bestaande in Mahony- en Roosbooten Tafels, Stoelen, Kasten, Kabinetten, Ledekanten met derzelver Bedden en verdere toebehooren, Gordynen, Tapyten, Damast Tafel en ander Linnen, Huisklokken, Klokslantaarens, wydere kostbaar Zilver-, Plated-, Glas-, Porcelein- en Aardewerk, benevens zeer gezocht yzer en koperen Keukengereedschap.

Een groot aantal Chinasche- Indische en andere zeldzame, kostbare Hals- en Lyfsieraden, benevens ander gouden en zilveren Kleinodien.

☞ Twee dagen voor het houden der Verkooping kunnen gemelde Goederen, van 10 ure 's voormiddags tot 2 ure 's namiddags worden bezigtigd.

Kaapstad, Kerkplein No. 5, den 12 Juny 1845.

J. DE WET, Secretaris.

G. VAN SITTERT, Test. Executeur.

N.B. Tot het verkoopen der Vaste Goederen zal niet worden overgegaan, dan na den afloop der verkooping van de Losse Goederen.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz. Afslager.

AAN DE INGEZETENEN

Van de Paarl en hare omstreken.

DE Heer J. SMUTS, Genees-, Heel- en Vroedmeester, neemt de vryheid aan de belanghebbenden bekend te maken,—dewyl er eenig misverstand heeft plaats gevonden—dat hy nog aan de Paarl woonachtig is; en dat niet hy, maar Docter C. SMUTS, zich te Stellenbosch, gevestigd heeft.

150 EXTRA VETTE SLAGTOSSEN en KOEIJEN.—Op VRYDAG, den 18 July aanstaande, zal bovengemeld getal extra vette Slagtossen en Koeijen, per publieke Vendutie worden verkocht aan "Smitsfield," Zoutrivier, voor rekening van den Heer W. VAN REENEN. Het Vee zal zeker present zyn, is de aandacht van Koopers wel waardig, en zal niet uit de hand verkocht worden.

Ook zullen in het begin van Augustus de dag en plaats nader te bepalen—worden verkocht, 3000 extra vette Schapen.

G. L. STEYTLER, Gz. Afslager.

8 July 1845.

BEKENDMAKING.

DE betrekking van eerste Voorlezer by de Kerk der Nederduitsche Hervormde Gemeente alhier, vacant geworden zynde, worden degenen die daartoe bekwaam zyn, en begerig, dezelve op zich te nemen genoodigd, om voor of op DONDERDAG aanst. den 10 dezer hunne applicatien per brief intezenden by een der Ondergeteekenden ten ten einde nader te vernemen zyn.

J. J. LE SUEUR, } Ouderlingen
A. BRINK, Cz., } Kerkmeesters.

Kaapstad, 8 July, 1845.

Byeenkomsten in Insolvente Boedels.

VOOR den Meester van het Hooge Geregtshof, in de Groote Jury Kamer, Publieke Gebouwen, Kaapstad, op MORGEN, (Woensdag) den 9 dezer, ten 10 ure, te weten:—

Edward Claassen, overleden.....1ste Byeenkomst,
Cornelis de Kock.....Gezadjourneerde 1ste en finale Byeenkomst,
John Smith.....2de Byeenkomst,
J. D. Thomson.....2de dito.

AAN Nabestaanden en Vrienden wordt bekend gemaakt, dat onze geliefde Moeder, Mejufvrouw de Wed. B. SCHONKEN, geboren VAN ELLEWS, op den 18 Juny dezes, te Pacalts Dorp overleden is, in den ouderdom van 94 jaren, 9 maanden en 11 dagen.

Uit naam van de gezamenlyke Kinderen,
B. H. SCHONKEN.

George Stad, den 28 Juny 1845.

DE HERVORMDE KATHOLYKE KERK IN DUITSCHLAND.

Een aantal Duitsche bladen publiceren de geloofs belydenis der leden van de Katholyke Christelyke gemeente door den vermaarden Ronge te Breslau gesticht. Volgens het eerste artikel verklaren zy zich geheel en al onafhankelyk van den Paus en zyne aanhangers; en volgens het tweede, stevige ondersteuners van volkomene vryheid van geweten. In het derde artikel bewyzen zy dat de Heilige Schrift de grondslag is van het Christelyk geloof; en in het vierde, dat vrye onderzoek en private uitleg niet verhinderd behoorde te worden door eenig gezag van buiten. Het vyfde artikel verklaart hun geloof in God den Vader, den Schepper en Bestuurder der wereld; in Christus den Zaligmaker, die door zyne leer, zyn leven en zynen dood, den mensch verlost heeft uit slaverny en zonde; in de magt van den Heiligen geest op aarde; in eene heilige algemeene Christelyke Kerk; in de vergiffenis van zonden, en in een eeuwig leven. Volgens artikel 6 erkennen zy slechts twee sacramenten—doop en avondmaal; en volgens artikel 7 behouden zy den doop der kinderen. Artikel 8 bepaalt dat het avondmaal ontvangen zal worden onder de twee teekenen van brood en wyn, en verklaart de biecht afgeschaft te zyn. Volgens artikel 9 wordt het huwelyk beschouwd als eene goddelyke instelling, en als zoodanig in wezen gehouden. De wet des lands, en geene andere, zal den staat des huwelyks en de beletselen daartegen voorschryven. In artikel 10 erkennen de leden Christus alleen als middelaar tusschen God en menschen, en verwerpt de aanroeping van heiligen, de vereering van oudheden en beelden, aflaten en bedevaarten. In artikel 11 beweren zy dat goede werken alleen verdienstelyk zyn wanneer dezelve in eenen Christelyken geest verrigt worden. Alle voorgeschrevene feesten en onthoudingen van vleesch zyn afgeschaft.—Volgens artikel 12 drukken zy hunne overtuiging uit dat des Christens eerste pligt is om zyn geloof te betoonen door de werken van Christelyke liefde.—*Times.*

AGENTEN
VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRICTEN.

Beaufort	De Hr. A. P. Meiring,
Caledon	„ — J. J. Tesselaar,
Clanwilliam	„ — H. J. Lind,
Colesberg	„ — James Walker,
George	„ — F. A. Swemmer,
Graaff-Reinet	„ — W. Zinn,
Paarl	„ — J. D. Haupt,
Port Natal	„ — B. Poortman, M. D,
Swellendam	„ — John Barry,
Stellenbosch	„ — P. Korsten,
Malmesbury	„ — J. D. A. Freislich,
Somerset	„ — C. Moller,
Tulbagh	„ — H. L. de Lange Vos,
Tygerberg	„ — A. Momsen,
Uitenhage	„ — J. Brehm,
Wagenm. Vallei, achter Paarl	„ — J. Addey,
Worcester	„ — J. Meiring.

12 Eerste Kwartier	3u. 36m.	's Namiddags.
19 Volle Maan	7u. 17m.	's Morgens.
26 Laatste Kwartier	4u. 34m.	's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 8 JULY 1845.

HET spyt ons te zeggen dat het Landbouwkundig Genootschap, in deszelfs verlangen om de productive hulpbronnen der kolonie te ontwikkelen, een onderwerp van groot belang heeft over het hoofd gezien, namelyk, de stoking en verbetering van die soort van sterken drank welke in het algemeen "Spiritus" genoemd wordt—zynde de Spiritus welke door het nieuw stelsel van verstoking bekomen wordt van het zuiver sap van den druif, en algemeen gebruikt wordt tot de bereiding der Kaapsche Wynen.

Het is inderdaad te verwonderen dat het Landbouwkundig Genootschap eene premie aanbiedt voor de gemeene Kaapsche Brandewyn, welke meer algemeen gebruikt wordt tot drank voor de lagere volksklassen, als ook eene premie voor alle soorten van Wyn, en niets doet ter aanmoediging van de verstoking van "Spiritus," welke, naar mate dezelve den uitvoer vermeerdert, ook den invoer verminderen moet van Uitheemsche Brandewynen.

Eenigen tyd geleden werd eene poging gedaan om het Gouvernement overtehalen zekere maatregelen te nemen ter vermindering van den impost op uitheemsche brandewynen. Die poging werd gelukkig verydeld; maar hoe komt het dat sedert niets voor de "Spiritus" gedaan is?

Meent het Landbouwkundig Genootschap, dat hetzelve opgerigt is ter aanmoediging en bescherming van landbouwkundige einden, of beschouwt het zich als een tweeslachtig Genootschap daargesteld om den invoer van uitheemsche brandewyn te beschermen? Indien het laatste, laat hetzelve dan lydelyk blyven, maar indien het eerste deszelfs doel zy, laat het zich dan bewegen, en datgeen voor de Kaapsche *Spiritus* doen, hetwelk nu voor de Kaapsche Bier gedaan wordt. Laat hetzelve eene billyke premie aanbieden voor het beste proefje "Spiritus,"—niet Kaapsche Brandewyn,—en het kan verzekerd zyn dat de bereiding daarvan aangemoedigd zal worden.

DE MOORD VAN ISAAC GERTSE.

WILLEM DANIELS en zyne vrouw OSCEA, beschuldigd van den dood van bovengemelde persoon te hebben veroorzaakt, en het voorloopig onderzoek in wier zaak wy ll. week hebben medegedeeld, zyn sedert ten vollen gecommitteerd geworden ter teregtstelling wegens moord.

DE KUSTHANDEL DER KOLONIE.

(Uit de *Shipping Gazette*, van den 4den July.)

Eenigen tyd geleden bepaalden wy de aandacht van het publiek op de handels etablissementen te Wallwich Bay, op onze Zuid Westelyke kust; en wy kunnen nu, op gezag van brieven van daar ontvangen, zeggen, dat het gezegde etablissement in belang toeneemt, en dat men een kontrakt heeft aangegaan om St. Helena gedurende twaalf maanden met vleesch te voorzien. De Heer Thomas Lawton, voormaals van deze stad, en nu een vennoot in dat etablissement, was voornemens binnen kort eene reis van ten minsten 500 mylen te doen, met het doel om den eiland handel der firma uittebreiden.

In byvoeging tot het etablissement te Wallwich Bay, verheugt het ons te kunnen melden, dat ook een ander binnen de laatste twee maanden opgerigt is geworden te Peacocksbaai, tien mylen ten zuiden van de Oranjerivier, door den Heer Homewood, van wiens behouden aankomst te dier plaatse wy berigt hebben ontvangen. Dit etablissement zal, vertrouwen wy, het middel zy om de onmetelyke hulpbronnen van Namaqualand te ontwikkelen (vooral daar dat land ryk is in koper mynen, gelyk wy onze lezers dikwyls hebben herinnerd), waaromtrent de inlanders zelven zoo angstvallig schynen te zyn, en waardoor vele geryflykheden aangeboden zal worden voor de uitbreiding des handels in dat gedeelte der kolonie, en over de grenzen.

De volgende vertaling van het Inleidings Artikel uit het laatste Nommer van de *Graham's Town Journal*, waarin de schryver uitweidt over de twee onlangs door den Gouverneur uitgevaardigde Proclamatien en het voorgewende regt der Grikwas op het door hen geoccupeerd land, zal ongetwyfeld met belangstelling worden gelezen; vooral wanneer zulks gedaan wordt in vereeniging met het stuk hetwelk daarop onmiddelyk volgt, onder het hoofd van "Aanteekeningen omtrent het land over de N. O. Grenzen":—

"De lezer zal in ons blad van heden twee Proclamatien vinden, betrekkelyk den voorgewenden moord van drie Boschjesmans door de Uitgewekene Boeren over de Noordelyke Grenzen, en eene belooning van £300 aanbiedende voor de in hechtenisneming der moordenaars. Het is vuriglyk te wenschen dat de misdadigers voor het geregt gebragt, en om den wil van de geschonden menschheid tot publieke voorbeelden mogen worden gesteld. Het is hoogst belangryk, in opzigt tot de Emigranten zelve, als een ligchaam, dat de plegers dezer bloedige daden gestraft worden; want het zyn zoodanige daden welke de pogingen hunner vrienden verydelen, en hunne vyanden met de middelen wapenen om hen veel kwaad te doen. Elk goede en opregte mensch is daarom verpligt Zyne Excellentie te ondersteunen in de ontdekking der misdadigers, indien de beschuldiging gegrond zy, of, anderzins, om te bewyzen dat de aantyging van grond ontbloot is.

"Misdaden van dezen donkeren aard moeten noch gekleurd noch verborgen gehouden worden. Het bloed van eenen broeder—het komt er niet op aan of hy een Boschjesman, Kaffer of Hottentot is—moet niet te vergeefs om wraak roepen. De wereld moet weten dat misdaad zelfs niet in Zuid Afrika ongestraft gedoogd, of dat bloed niet gestort kan worden zonder den schuldigen die straf te doen ondergaan welke aan de misdaad verbonden is. Het is de pligt der drukpers om snoodheden, in welke gedaante zy zich ook mogen voordoen, aan de verachting der wereld voortehouden; en wy vertrouwen dat de drukpers dezer kolonie niet nalaten zal eenen pligt te vervullen welke te gelyker tyd zoo betamelyk, nuttig en gebiedend is.

"Het moet genoeglyk zyn te zien dat Zyne Excellentie zoo veel belang aan dit onderwerp hecht. Het is gelyk de verspreiding van licht over een donker en beneveld land; maar nogtans moet de aangewende poging om leven te beschermen en den schuldigen te straffen, zich niet bepalen tot dit alleen staande geval. Het geheel onderwerp van de behandeling der naturellen over onze grenzen behoorde eene zaak van streng onderzoek gemaakt, en de uitslag aan de wereld bekend gemaakt te worden. Ons Gouvernement kan van dit onderzoek niet terug deinzen, zonder deszelfs beweegredenen verdacht te maken, en zich de publieke haat te berokken. Het regt wordt afgebeeld als blind, met deszelfs schalen naauwkeuriglyk gewikt. Laat het de zorg diergenen zyn, dat zy in hun onderzoek over de grenzen, en in al hunne schikkingen ter bevrediging van dat land, in volkomene overeenstemming handelen met dit veelbeduidend zinnebeeld.

"Wy maken deze aanmerkingen, voor zoo ver wy onder den sterken indruk verkeeren dat onze regeerders jaren lang volkomen misleid zyn geworden, zoo wel in opzigt tot den staat van zaken, als het karakter en de handelingen van het volk over de Noord Oostelyke grenzen der kolonie. Men heeft er over gesnoefd dat de Bastaards of Grikwas bondgenooten der kolonie zyn; van hier dat wy hen als zoodanig eene jaarwedde hebben toegelegd, en stilzwygend hunne aanspraak tot de opperheerschappy over een groot en vruchtbaar grondgebied hebben erkend; maar hier past het ons te onderzoeken waarop hunne aanspraak op deze onafhankelykheid en op dit land gegrond is? Wy antwoorden—op overschreding en bloed. Over dit punt geven wy echter de getuigenis van Sir Andreas Stockenstrom, die zegt:—

"'Kok nam het land (namelyk Philippolis en het omringend grondgebied), zeggende dat hetzelve aan hem gecedeerd was door Dr. Philip. Men had gehoopt dat de Grikwas de Boschjesmans dezer Statie zouden beschermen, maar kort na hunne vestiging aldaar werd geen een gevonden; zy werden opgespoord en gelyk wilde beesten dood geschoten, niet door den voorttrekkenden stam der Grikwas—de Bergenaars—maar door het volk van Kok, en hunne landeryen en water fonteinen werden door de Grikwas afgenomen. In 1828 vernielden zy twee ryke maar zwakke Bechuana stammen onder Gassapan en Matzatane—stalen het vee—vermoorden het volk—en maakten hen tot werkelyke kanibalen. In 1830 werd het voor den Heer Melvill bewezen dat deze zelfde Grikwas twee sterke Boschjesmans kralen hebben vermoord met eene onmenschelykheid welke nooit geëvenaard is geworden.'

"Zoodanig dan is, volgens deze onbesprokene getuigenis, de aard van het regt dat de Grikwas hebben op de landeryen waarin zy nu gevestigd zyn—zoodanig is het volk dat door het Koloniaal Gouvernement bezoldigd wordt, en erkend is geworden als de buitenlandsche bondgenooten van Hare Majesteit de Koningin! Op deze snoode gruweldaden zoude niet gezinspeeld zyn geworden, ware het niet om de onbeschaamde vorderingen welke door dit volk gedaan worden, zoo wel als om die loosheid en kwade trouw welke, zoo niet de eenigste reden, ten minsten in eene groote mate de oorzaak zyn geweest van al het kwaad dat in de laatste jaren voorgevallen is—van het verlies van leven dat geleden—en van de onkosten welke in dat land veroorzaakt is. Men kan misschien zeggen dat dit volk sedert 1830 merkelyk in beschaving gevorderd is—dat zy de waarheden van het christendom omheld—het land verbeterd—de gebruiken en de kunsten van het beschaafd leven nagevolgd en ingevoerd, en den inlanders nut gedaan hebben, en dat zy de Kolonie tot stellig voordeel en beveiliging zyn geweest. Wel, Zyne Excellentie de Gouverneur en de Edele Prokureur Generaal zyn op de plaats selve; zy zyn onder dit volk, en zullen eene goede gelegenheid hebben onderzoek te doen in opzigt tot elk en al deze byzonderheden—en op den uitslag waarvan wy met regt alle redekaveling gronden kunnen. Laten de verbeteringen door de uitgewekene Boeren in het land gemaakt, vergeleken worden met die der Grikwas, en er zal geene moeite zyn tot besluit te komen welk dezer twee partyen het land, waarin zy beiden zonder eenige pligtplegingen gedrongen zyn, het meest bevoordeeld heeft.

"Hier willen wy den lezer op zyne hoede stellen deze aanmerking niet te beschouwen als aanspraak makende op het regt op grondgebied aan den kant der Boeren.* Integendeel beweren wy dat geen der partyen eenig regt daarop toonen kan dat door het Britsch Gouvernement behoorde erkend te worden,—en hetwelk inderdaad niet erkend kan worden zonder een grondbeginsel te erkennen, dat, ten uitvoer gebragt wordende, de inboorlingen tot zekere vernieling veroordeelen zoude. De Heer Saxe Bannister, een goede authoriteit waar de regten der inlanders betrokken zyn, heeft dit lang geleden gezien, toen hy—het spyt ons te zeggen, vruchteloos—de volgende waarschuwing schreef:—

"'Het is niet langer de Oranjerivier,' zegt hy, 'welke zonder stelsel bereikt wordt, maar de geheele binnenlanden naar den Zuidelyken Keerkring, welke langzamerhand beschaafd konde worden, zyn eene prooi van alle soorten van wanorde, daar het Gouvernement die duizende Britsche onderdanen die over dezelve verspreid zyn, en geredelyk medewerken zouden in maatregelen welke *menschlievend en wys* zyn, niet wil leiden.'

"Het is inderdaad zeer bedroevend wanneer wy bedenken dat deze goede raad en deze ernstige vertogen gelykelyk onopgemerkt zyn gebleven. Vele jaren zyn verloopen sedert dit geschreven is, maar als nog heeft men niets ter zake gedaan; alles is overgelaten geworden aan den loop van gebeurtenissen. Van hier wordt het van het tegenwoordig Gouvernement gevorderd de ellendige staatkunde van voormalige administratien over het hoofd te zien, de zaak in al hare byzonderheden te beschouwen, en daarmede te handelen overeenkomstig stoutmoedige, veelomvattende en staatkundige grondbeginselen. Dezelfde schryver merkt aan, in opzigt tot dit land—

"'Kolonisatie en commercieele onderneemzucht, *welke geen aardsche magt kan of behoorde te beletten*, dienden vergezeld te gaan van genoegzame middelen te bescherming en bevordering van het gekleurd volk in maatschappelyke en staatkundige vereeniging, en in omgang met ons waar wy ons ook verspreiden mogen.'

"Deze zinsnede bevat de kern van de eenigste staatkunde welke met veiligheid gevolgd kan worden in de bevrediging van het land in geschil—eene staatkunde welke berekend is den inlanders onberekenbaar voordeel aantebrengen; welke strookt met menschlievendheid en regtvaardigheid; en in volkomene overeenstemming is met het verheven karakter van het Britsche Gouvernement."

Aanteekeningen over het onderwerp van het land over de Noord Oostelyke Grenzen der Kolonie:—

10 Juny 1845.

Philippolis, de hoofdstad van het Grikwa opperhoofd Adam Kok, bestaat uit eene verzameling ellendig uitziende modder hutten. Er zyn echter eenige weinige woningen van betere bouworde; maar deze zyn slecht gemeubeleerd, en de geheele plaats kenmerkt zeer duidelyk een volk dat slechts zeer weinig in beschaving gevorderd is. Er is een gesticht, maar in eenen zeer vervallen staat. De plaats en het volk hebben een smeerig, slordig aanzien; en gy zoekt te vergeefs naar die kenmerken van beschaving, welke zekere personen u willen doen gelooven dat er werkelyk aldaar te vinden is.

De verbeteringen door de Grikwas tot stand gebragt in het uitgestrekt grondgebied hetwelk zy vorderen, zyn in volkomene overeenstemming met hetgeen te Philippolis gezien wordt. Niet zoo echter met de boeren of Emigranten. Velen dezer hebben overeenkomsten aangegaan met de Grikwas voor de occupatie van zekere streken lands, voor eene lange reeks van jaren, verschillende van 5 tot 10, 20, en zelfs tot 99 jaren. De boeren hebben deze landeryen grootelyks verbeterd. Zy hebben den grond tot eene groote uitgestrektheid bebouwd—groote dammen en watersloten gemaakt, en in vele gevallen hechte gebouwen opgerigt. Ik kan een geval aanhalen waar de gebouwen, bestaande uit een ruime woning, wagenhuis, enz. in de Kolonie van £700 tot £1000 kosten zoude. Dit is hetgeen de begeerlykheid der Grikwas heeft opgewekt. Te lui om zelf te werken, begeeren zy den arbeid der Boeren, en hebben getracht oorzaak te zoeken tot twist, welke dienen konde als een voorwendsel ter verbreking hunner verpligtingen, en om de boeren uit het land te dryven. Het is wel bekend dat zy de uitwyking der boeren uit de Kolonie in hun land aangemoedigd hebben, en dat sedert zy aldaar zyn geweest, de boeren de voorname bron van hun onderhoud zyn geweest. In talryke gevallen hebben de Grikwas de door de boeren te betalen huur voor jaren vooruit ontvangen. Het aldus bekomen geld is verspild geworden in losbandigheid van eenen aard welke het schandelyk zoude zyn te omschryven. Van wet of bestuur is er geene geweest welke dien naam verdient.—Het is waar, dat de Zendeling onder hen eenigen invloed heeft gehad, maar hy is een jong mensch; hy vertoont zelf een gebrek aan oordeel, en is ongeschikt om de ruwe elementen rondom hem te regelen of te besturen.

Met dit alles hebben de ongelukkige naturellen het grievendst onregt geleden. Zy hebben geen schild van bescherming gehad—geen hand om hen opteheffen. Velen der boeren hebben hen vriendelyk behandeld, maar anderen hebben de onbarmhartigste wreedheid betoond. In alle gevallen waar er weinig of geene beheerschende magt bestaat, zullen de slechte eigenschappen van den mensch de overhand krygen. In dit land moet gy geene uitzondering op den regel zoeken. De boeren en Grikwas hebben de naturellen gelykelyk verdrukt; kinderen zyn van hunne ouders gescheurd en in eeuwigdurende slaverny gevoerd. In verband met dit onderwerp, kan ik zeggen, dat er onlangs een geval heeft plaats gehad, waarin de wraakoefenende vinger der Voorzienigheid op eene treffende wyze kan worden opgemerkt. Twee boeren begaven zich onlangs naar eene Boschjesmans kraal ten einde kinderen te halen—vrywillig, indien mogelyk—maar in alle gevallen met het vast besluit om zich datgeen te bezorgen waar zy naar zochten. De moeder weigerde van haar kroost te scheiden, trachtte de wegvoering harer kinderen te beletten, en werd door deze duivels in menschelyke gedaante werkelyk ter dood gesteenigd! Het schynt dat een dezer moordenaars, die, terwyl hy de onmenschelyke daad ten uitvoer bragt, een ruwe steen naar het ongelukkig slagtoffer zyner wreedheid slingerde, door de scherpe punten van den steen aan zyn vinger bezeerd werd. De vinger werd spoedig erg geinflameerd—vuur was het gevolg—en binnen weinige uren was de ellendeling een lyk! De medepligtige in dezen moord sneuvelde gedurende de jongste schermutselingen.

Ik laat de overweging van dit verhaal over aan diegenen die hetzelve vernemen mogen. Ik geef hetzelve echter niet als een voorbeeld van het algemeen karakter der Boeren. Integendeel ken ik velen hunner als menschen van het edelmoedigst karakter, die wreedheid in elke gedaante schuwen, die het slecht gedrag van velen hunner landslieden diep betreuren, en die het gouvernement behulpzaam zullen zyn om hen te doen straffen; maar zoodanige personen zyn, by gebrek aan wetten en bestuur, hulpeloos. Zy deelen in den haat over al de misdaden welke rondom hen gepleegd worden, en ondergaan ook een groot gedeelte van de straf der misdadigers. Wanneer wy op den algemeenen staat der zamenleving over de Noordelyke Grenzen letten, dan zal het inderdaad hoogst gelukkig zyn voor het volk dat thans in dat land woont, wanneer het Britsch Gouvernement deszelfs gezag daarover uitstrekt, en wanneer de regeringloosheid welke thans aldaar heerscht, vervangen wordt door regtvaardige wetten en goed bestuur.

STOUTMOEDIGE AANVAL.

Op Maandag voor 14 dagen, omstreeks 7 ure 's avonds, werd de Heer Curl, een herbergier in Manley's Vlakte, terwyl hy naar huis keerde, en zich omtrent 5 mylen van Graham's-stad in de boschachtige valleyen ten zuiden bevond, door drie Fingoes aangevallen, die zich schynbaar tot dat einde aldaar verscholen hadden. Deze bloodaards vielen hem onverwachts aan, en sleepten hem in een oogenblik van zyn paard. Terwyl hy op den grond lag, zag hy hen fluisteren, en daarna vroegen zy hem of zyn naam niet Frances was? Toen hy in het ontkennende ontwoordde, eischten zy eenig geld voor tabak, hetgeen hy beloofde te geven, indien zy hem toelieten zyn paard weder te bestygen. Na eenige aarseling, stonden zy zyn verzoek toe, waarop hy een shilling op den grond wierp, en, terwyl zy bukten om het geld optenemen, gaf hy zyn paard de sporen, omtrent twee mylen ver door de roovers achtervolgd wordende. Een Fingoe onlangs uit de dienst van den Heer Frances ontslagen, en die met twee stuks vee van zynen heer weggeloopen is, wordt verondersteld in dezen aanval betrokken te zyn geweest; en er is reden te gelooven dat zoo de Heer F. in hunne handen gevallen was, hy er waarschynlyk met zyn leven niet zoude afgekomen zyn.—*Graham's Town Journal, 26 Juny.*

Originele Correspondentie.

Kaapstad, 17 Juny 1845.

MYNHEER!—(de Editeur van den *Zuid-Afrikaan*.)

By toeval geraakte in myne handen een half-vel papier; een kant waarvan blank was, met uitzondering der woorden "Bybeltexten," die daarop geschreven waren; de andere zyde was opgevuld met drukletters, beginnende en continuerende met Engelsche uitdrukkingen, die in het Nederduitsch overgezet zynde, beteekenen, als volgt:—

"Verzamelaars Winkel, 9 Kerkstraat, Kaapstad, den 21 July 1842.

"Belangryke Extracten uit Nieuwspapieren, heden ochtend van de grensen ontfangen.

"Het is een door Vat vastgesteld grondregel, dat een ieder het regt heeft zyn woonplaats te verlaaten, en zig ergens anders neer te zetten; indien hy, zo doende, het welzyn van zyn land, niet exponeerd, (waar aan ?) maar hy voegd er by, een goede burger, zal dit niet doen zonder noodzaaklykheid of zeer dringende redenen, (neen zeekerlyk niet)."

Nu dan, Heer Editeur!—Volgens myn neederig begrip, doet niets ter zaake, wat in Monsieur Vattal's tyd een der Wetten van Frankryk is geweest, maar de vraag is, wat wettig geweest is in Groot Brittannien, toen nu weinig jaaren geleeden, eenige onzer landlieden naar Port Natal vertrokken, en waartoe zylieden, zonder twyffel, "zeer sterke redenen" gehad hebben.

Altans, de bedoelde Editeur of Correspondent, eenige aanmerkingen geopperd hebbende, maakt eene gevolgtrekking, aldus.

"Indien het regt, (naamlyk om deeze Colonie te verlaaten en zig naar Port Natal te begeeven) erkend wierd, dan zouden wy wel ras kleine Republieken, zo schielyk en zo meenigvuldig als champions, over al in Zuid-Afrika zien opspringen, en deeze Colonie zoude worden een kweekschool voor nieuwe Republikaaners, die zodra zy kunnen, naar de binnenlanden zullen trekken; en hetzy hun eigen Gouvernement vestigen waar zy verkiezen, of regeeringloos blyven, indien zy onbepaalde vrydom beeter mogten vinden, als het bedwang der wetten, en het vervullen der pligten die de zamenleeving vordert ten nutte van het algemeen wel zyn."

Deeze predicatie zoude prysenswaardig zyn, indien ze toepaslyk ware op het onderwerp in questie, en het is dus noodzaaklyk de spooren van het alarm op te zoeken.

Een zeker getal ingezeetenen, woonende in de nabyheid van een der grensen deezer Colonie, (te weeten, de Groote Visch-rivier) ten regte of ten onregte, met het Gouvernement deezer Colonie niet te vreede, namen het besluit daar uit te vertrekken en zig te begeeven naar een gedeelte van Kafferland naby Port Natal: Zy verkogten derhalven hunne vhee-plaatsen en een gedeelte hunner losse goederen, vertrokken naar het bedoeld landstreek, kogten het en betaalden den koopschat.

Maar wat heeft het Gouvernement deezer Colonie in het jaar 1812 gedaan? Men liet een magtig leeger marcheeren, en verdreef de Kaffers uit een landstreek, die in het jaar 1804, door den Hr. De Mist, (destyds het Bataafsch Gouvernement aan deeze Kaap representeerende) is worden verklaard, aan die Kaffers toe te behooren. (Zie de proclamatie van den evengenoemde Representant, in 's Gouvernement Courant van dat jaar; eene Engelsche vertaaling en de publicatie waarvan, wel de moeite waardig zal zyn.)

Een zeekere Heer heeft aan de wareld verteld; dat in het jaar 1688, (en dus niet meer als zes-en-dertig jaaren, naa dat de Nederlandsche Oost Indische Companie bezit genomen had van een zeer klein gedeelte van deeze Kaap) de gouverneur daar van, een galliot genaamd Noord na Natal had gezonden ter af haaling van het overgebleven volk van een aldaar gestrand vaartuig genaamd Slavorins; en ten einde te gelyker tyd, van een kaffer koning genaamd Ingese, Port Natal en daar aan grezend land te koopen, zo als dan ook is geschied voor een som van negen en twintig duizend guldens, in koopmanschappen, (gelykstaande met twee duizend vier honderd en omtrend zeventien ponden sterling) maar (zegt de Storie-verteller) maar naderhand is meer aandagt worden gevestigd op Delagoabaai als Port Natal, (en dus was Delagoabaai van meer aanbelang als Port Natal) beide waar van, zegt hy ongetwyffeld aan de Hollanders hebben toebehoord, (en, waarom worden de Portugeeschen te Delagoabaai niet gemolesteerd?) en die Heer zegt verder; by de capitulatie van 1806, viel de Kaap de Goede Hoop, met den aankleeven van dien, en dus ook Port Natal, in handen der Engelschen. (en waar om niet Delagoabaai, waar op meer aandagt was gevestigd.)

Altans, deeze Colonie de Hoop, is, in January 1806, naa een gevegt van, omtrent drie minuten, aan Groot Britannien worden overgegeven; maar niet een enkele duim grond ten Oosten der Groote Vischrivier, was in deeze overgaaf begreepen, en zelfs, bevonden er zig, een paar Kaffers koninkryken, westwaards van die rivier of in het zoogenaamd Zuureveld: en dit gedeelte van Kafferland was bygevoegd in die overgaaf niet begrepen; en egter zyn de Kaffers, als reeds gemeld, zes jaaren laater daar uit worden verdreeven.

Tydens der overgaaf deezer Colonie in 1806, was het zogenaamde Zuureveld, of gedeelte van Cafferland ten westen der groote Vischrivier, nog in het bezit der Caffers.

Wat aangaat de limiet scheiding dezer Colonie, deswegens kan reedelyker wyze niet gezegd worden, dat de groote Visch-rivier is worde aangeduid, als een volstrekte scheiding deezer Colonie van Kafferland, en dat land ten eenemaal uitsluitende, want indien men raadpleegd met de wetten, door het voormaalig Hollandsch Gouvernement uitgevaardigd, naamlyk ten tyde van den Gouverneur van Plettenberg, en tusschen de jaaren 1772 en 1782, dan zal men zien, dat het oogmerk deezer wetten is geweest, het verbieden der overtogt over die rivier, door onderdaanen der toenmalige Nederlandsche Oost Indische Compagnie, en het dryven van handel en voeren van praatjes met Caffers, westwaards van die rivier woonende.

Indien Lord Bathurst, als Secretaris van Staat over de Britsche Colonien, zo laat als het jaar 1820, had geweeten dat Port Natal ook aan Groot Brittannien toebehoorde, dan zoude hy, redelyker wyze geoordeeld, last gegeeven hebben, om aldaar te verzorgen, die 5000 geboorene Britten, die hy in dat jaar ten dien einde, naar deeze colonie heeft gezonden: en had men Port Natal geprefereerd, wat een gelukkige Colonie zoude men thans meerder hebben.

Ik heb reeds gezegd, dat de naar Port Natal uitgeweekene Britsche Onderdanen, de provintie waar van zy bezit genoomen hebben, hadden gekocht en den koopschat betaald; maar dat het Britsche Gouvernement een magtig leeger naar het Zuureveld had gezonden, de Kaffers uit dit hun vaderland verdreeven en bezit daarvan genoomen heeft: en derhalven is de vraag, welke van deeze tegen elkanderen strydende maatregels, het meest overeenkomt met regtvaardigheid en menschlievendheid.

Dan hoe het zy; vermits het Britsch Gouvernement, aan de Kaffers had toegelaaten, om zeedert het jaar 1806 tot in het jaar 1838, in het bezit van Port Natal te blyven, ontstaat de vraag, waarom dat zelfde Gouvernement, de uitgeweekene Christenen, die zig aldaar hadden neergezet, heeft gemolesteerd? Is dit worden gedaan uit vrees, "dat wel ras, kleine Republieken, zo schielyk en zo meenigvuldig als champions over al in Zuid-Africa zouden opspringen?" Port Natal was een koninkryk, en de uitgeweekene vhee-boeren hebben er een Republiek van gemaakt, dit is de waarheid; maar misschien zouden zy het een koninkryk gelaaten hebben, indien zy geweeten hadden, dat een Republiek, door het Brittisch Gouvernement zo zeer veragt wordt want zy verlangden in vreede te leeven, en te zorgen voor hunne afstammelingen, voor wien in deeze colonie geene vhee-plaatsen meer te bekomen waren. De plaatsen die zy in de colonie hadden bezeeten, zyn geraakt in het bezit van geborene Britten, die de middelen hadden om ze te verbeeteren; en deeze colonie, wel verre van by die emigratie verlies te hebben geleeden, heeft daar by gewonnen: en waarom is egter aan de naakoomlingen van Christen Europeanen, worden gewygerd wat aan wreedaartige wilde menschen is worden toegelaaten?

De man van de Narratief, verteide stellig, dat alhoewel Amerikaansche vaartuigen te Port Natal handel gedreven hebben, de Engelschen egter niet vroeger als in het jaar 1824, zig aldaar hebben neergezet.

Nu, de Engelschen, die zig in het jaar 1824 te Port Natal hadden neergezet, waren, de Heeren Josias Hoffman, Pietersen en Farewell; zy hadden zig over zee derwaards begeeven, zonder eenig vrouws-persoon mede te neemen, maar twintig mans:—de hoofden van dit complot, hebben het land gekogt van den toemaalschen koning Schaca, voor zo veel als vier honderd en zestien ponden sterling, die zy betaald hebben in artikelen die de *Kaffers* liever hadden als papiere munt (goud en zilver geld was des tyds zeer schaars) toen deeze speculateurs eenige weeken lang in het voormeld koningryk, waren geweest, en overtuigd waren van de onwaarheid van het geregt, dat Indigo en Koffyboonen of andere vrugte boomen aldaar zeer weeldrig groeyen, en bespeurd hadden dat het gezelschap der Kaffers zeer gevaarlyk was, zyn ze naar deze Kolonie terug gekeerd.

Indien men opmerkt, dat het District van Swellendam, laater als in het jaar 1738, en dat van Graaff-reinet laater als in het jaar 1785 is worden opgerigt, scheint het niet waar te zyn, dat Port Natal door de voormalige Hollandsche Oost Indische Compagny is worden gekocht geduurende het bestier van Gouverneur Pasques de Chavonnes, en dus tusschen de jaaren 1714, en 1724.

Die onbekend is met de historie van deeze Colonie, zou vervoerd kunnen worden om te gelooven, dat het Landstreek, door de Britsche Emigranten gekocht, volstrektelyk grenst aan de wettige limietscheiding deezer Kolonie; en derhalven ben ik zo vry te zeggen, dat er tusschen beide eenige Caffer koninkryken zyn, zo dat het onmogelyk is een kaat te maaken van het landstreek deezer Colonie met insluiting van dat van Port Natal, zonder als dan in die kaart in te sluiten, eenige koninkryken, (niet Republieken) van Kafferland.

Wees zoo goed, waardige Editeur, dit myn scrille in UEd. courant te plaatsen, zo dra UEd. niets beeters voor handen zal hebben: adieu! Ik ben UEd. enz. enz.

J. B. H.

GROOT BRITTANJE EN DE VEREENIGDE STATEN.

Het volgend verslag van de Britsche vordering, hetwelk op het einde der onderhandeling door den Heer Huskisson opgesteld is, is zoo duidelyk en volledig, dat wy de kwestie onder geen beteren vorm kunnen voordragen:—

"Groot Brittanje vordert geene uitsluitelyke heerschappy over eenig gedeelte van het grondgebied aan de Stille Zee tusschen de 42ste en 49ste graden breedte; hare tegenwoordige vordering, niet in opzigt tot eenig gedeelte, maar op het geheel, is bepaald tot het regt van gezamenlyke occupatie in gemeenschap met andere Staten, latende het regt van uitsluitelyk beheer achteruit staan, en hare vorderingen strekken tot de bloote handhaving van hare eigene regten in het wederstaan van het uitsluitelyk karakter der vorderingen van de Vereenigde Staten.

"De regten van Groot Brittanje zyn opgeteekend en omschreven in het verdrag van 1790; zy bevatten het regt ter bevaring van de wateren in die landen, om zich in of op eenig gedeelte derzelven te vestigen, en handel te dryven met de bewoners of ingezetenen daarvan. Deze regten zyn sedert den datum van dat verdrag op eene vreedzame wyze uitgeoefend geworden—zynde een tydvak van bykans 40 jaren. Onder dat verdrag zyn kostbare Britsche belangen in die landen opgewassen. Het wordt erkend dat de Vereenigde Staten dezelfde regten bezitten, hoewel dezelve door hen slechts in een enkeld geval zyn uitgeoefend, en sedert het jaar 1813 in het geheel niet op gehandeld zyn geworden.

"Aan de belangen en inrigtingen welke door Britsche nyverheid en onderneming ontstaan zyn, is Groot Brittanje bescherming verschuldigd; die bescherming zal verleend worden, zoo wel in opzigt tot vestiging, als vryheid van handel en zeevaart, zorg dragende dat op de gelyke regten van de Vereenigde Staten geen inbruik wordt gemaakt; zynde het de begeerte van het Britsche Gouvernement, zoo *lang het gemeenschappelyk bezit voortduurt*, deszelfs eigene verpligtingen te regelen door dezelfde bepalingen waardoor de verpligtingen van elke andere occuperende party geregeld worden."

Er is geen woord te veranderen of te matigen in deze bedaarde maar stellige verklaring, bykans twintig jaren geleden gedaan, en dezelve kan op het tegenwoordig tydstip dienen tot het manifest van het Britsch Gouvernement, indien de loop van zaken eene nog formeler verklaring onzer nationale regten mogte vorderen. De Heer Greenhow, de Amerikaansche officieele schryver uit wiens boekdeel wy dit overnemen, doet dezelve vergezeld gaan van de volgende aanmerking:—

"Deze besluitende verklaringen van de Britsche Commissarissen, zyn duidelyk genoeg. In verband gebragt wordende met de redeneringen welke vooraf gaan, toonen dezelve duidelyk aan dat alle verdere pogingen van den kant van de Vereenigde Staten om de regtvaardigheid harer vorderingen te staven door onderhandeling met Groot Brittanje, dienden verschoven te worden *tot dat de twee partyen meer gemeenredigd zyn wat aangaat* de MAGT om hunne wederzydsche vorderingen TE HANDHAVEN."

Meent Polk dat het oogenblik dezer evenredigheid reeds geboren is? Of heeft de styfhoofdige geest van democratie het Amerikaansch Gouvernement reeds buiten het perk gesleurd hetwelk door twee voorzigtige raadgevers aangewezen is? Het is zeker dat de inwydings rede van Polk het geheel uitzigt der zaak veranderd, en het karakter van het bestaand verdrag van 1818 zelfs gematigd heeft. Het is niet langer waar dat het regt van uitsluitelyk beheer opgeschort is, daar hetzelve stellig en opvallend voorgedragen wordt door den Hoofdgebieder van het Amerikaansch gemeene-best, als een duidelyk en ontwyfelbaar regt van opper heerschappy. Van hier is het verdrag niet langer eene voorziening om de gelykstandige regten der twee natien op eenen gelyken voet te stellen, en de vriendschappelyke oplossing der zwarigheid uittestellen. Hetzelve bestaat slechts tot zoo lang als de magt om hetzelve te handhaven genoegzaam ontwikkeld zal zyn; en wy worden uitdrukkelyk gewaarschuwd dat het niets anders is dan het gebrek aan zulk eene magt waardoor de Amerikanen belet worden den stryd te beginnen.

Het verdrag is inderdaad eene bloote wapenschorting, en sedert hetzelve opgehouden heeft de einden van een vriendschappelyke compromise te vervullen, strekt het alleen om den wasdom van eene magt te beschutten welke eerlang tegen ons zal worden aangewend. Onder deze omstandigheden—indien de onderhandelingen over het onderwerp, welke te Washington hervat zyn, geen gevolg hebben—zal het een onderwerp van ernstige overweging worden, of het verdrag van 1818 niet vernietigd en herroepen behoorde te worden door kennisgeving aan den kant van Groot Brittanje, uit krachte van het 2de artikel van het verdrag van 1827. Indien het Gouvernement der Vereenigde Staten voornemens is in werking te brengen hetgeen hetzelve zyne regten op het Oregon grondgebied noemt, dan zal het deszelfs verlangen zyn dat verdrag zoo lang te doen voortduren tot dat het instaat zal zyn daaraan een volkomen einde te maken. De President heeft zich letterlyk tot deze regel van staatkunde verbonden. Maar het is in de magt van Engeland zulks te beletten; elk der kontrakterende partyen heeft het regt het verdrag te eindigen, mits twaalf maanden te voren kennis gevende. Indien zulk eene opzegging onvermydelyk zy, dan hebben wy er belang by zulks te verhaasten, sedert onze volkplantelingen het land in bezit hebben, en onze legers bereid zyn hunne stellingen te verdedigen. De tegenvordering zal sterkte bekomen door verzuim; die van ons is reeds vastgesteld op den grond. De Amerikanen zullen, indien wy verzuimen, niet nalaten van de gelegenheid gebruik te maken. Bovendien moeten twaalf maanden verloopen, voordat zoodanige opzegging van kracht is, en intusschen zoude zulk eene wakkere daad krachtdadig kunnen bydragen ter bespoediging van de finale beslissing eener kwestie welke in derzelver tegenwoordigen staat niet blyven kan. De mislukking der vernieuwde onderhandelingen zal het verdrag van 1818 eene belagchelykheid maken; en daar wy niet veel rekenen op de welslaging van den Heer Pakenham's onderhandelingen met het nieuw Kabinet, schynt het natuurlykste alternatief te zyn om dat verdrag te vernietigen, en onszelven, indien wy aangevallen worden, op den regter oever van de Oregon te verdedigen.—*Times.*

ARABISCHE DWEEPZUCHT.

Wy vinden het volgende in de *Echo* van Oran van den 1ste dezer, over eene gebeurtenis welke juist heeft plaats gehad in den kamp van Sidi-Ben-Abbès:—

"Deze post, gelegen 54 mylen ten zuiden van Oran, is zamengesteld uit een *redoute*, en een verschansde kamp, waarin gestationeerd zyn een battalion jagers en twee eskadrons spahis. Gisteren morgen werd den opperbevelhebber medegedeeld, dat een zeker aantal vee aan eenige vriendschappelyke stammen ontnomen was geworden. Hy begaf zich dadelyk met zyne ruitery en een goum naar het oord waar de roof gepleegd was, ten einde narigt intewinnen. Omstreeks 10 uren, het uur waarop de officieren en onderofficieren rusten, kwamen omstreeks 60 Arabieren, vooraf gegaan door een aantal kinderen, naar den ingang van des kamp. Zy droegen allen een reizigers staf, maar geene wapenen waren te zien. Zy eischten een mondgesprek met den Kommandant, opdat zy hunne klagten aan hem konde voorleggen. De schildwacht liet de eerste binnen gaan, maar had spoedig reden het doel der bezoekers in twyfel te trekken, ten gevolge van hun zonderling voorkomen, en toen hy poogde de anderen in hunnen loop te stuiten, werd hy dadelyk door een pistoolschot gedood. Dit schot was het teeken tot den aanval. Al deze dweepers stormden dadelyk in den kamp, trokken wapenen van onder hunne kleederen, en wierpen zich op onze soldaten die aldus verrast waren geworden. Het verblyf van den Kommandant werd aangevallen, en de wacht aan de deur gedood. Onze soldaten liepen dadelyk te wapen, en vielen de Arabieren van alle kanten aan. Deze poogden te vlugten, maar al de uitgangen waren reeds bezet, en elke Arabier die ingekomen was, werd gedood, en men telde naderhand 58 dooden op den grond. Dit gevecht, hand aan hand, met dweepers die besloten hadden hun leven opteofferen, is ons duur te staan gekomen. Wy hebben meer dan 30 dooden en gewonden.—Een kanonschot uit de vesting gaf Kommandant Vinoy kennis dat hy door eene buitengewone omstandigheid in den kamp terug geroepen werd. Geloovende dat zekere bende stroopers hare verschyning had gemaakt, en vertrouwen stellende op zyn garnizoen, keerde hy terug langs den weg volgens welken hy oordeelde dat de vyand afgetrokken moest zyn. Hy ontmoette dus de voorvechters dergenen die gekomen waren om hunnen dood onder ons te zoeken, van aangezigt tot aangezigt. Hier, echter, bleef niemand, behalve de oude mannen, vrouwen en kinderen, en het vee, al hetwelk hen ontnomen en naar den kamp vervoerd werd. Deze dolzinnige daad wordt dus opgehelderd. Een Marabout, die eenige dagen geleden uit het westen aankwam, had kennis gegeven dat de Keizer Abderrahman, met de Franschen vrede gemaakt hebbende, juist was onttroond geworden, dat een ander als zyn opvolger was voorgesteld, en dat hy (de Marabout) als afgezant van den pretendant, ten doel had de verdryving der Christenen uit Afrika. Door zyne aanspraken en smeekingen had hy de dweepzucht der twee douars van de Ouled-Sellimans opgewekt, en hen tot het besluit overgehaald om het garnizoen van Sidi-Ben-Abbès omtebrengen. Voor hun vertrek had hy hen zout en brood doen eten, en over hen de heilige woorden uitgesproken welke hen, volgens het gevoelen der Muselmans onoverwinnelyk en bestand maakt tegen de wapenen der Christenen. Deze lieden kwamen in onzen kamp, gebeden opzeggende gelyk personen door eenen hoogeren geest begaafd, en wekten aldus de spotzucht onzer soldaten op, die geen besef hadden van hun voornemen. Eenige Europeanen die heden morgen van Sidi-Ben-Abbès zyn aangekomen, en die getuigen waren van bovengemelde gebeurtenis, verzekeren ons dat de rust des lands geenzins verstoord is. Onze stammen zyn even zeer verwonderd als wyzelven over de zotte pogingen van eenige weinige dweepers. Kommandant Walsin Esterhazy, directeur van de Arabische aangelegenheden, is heden morgen naar Sidi-Ben-Abbès vertrokken, om, gelyk men zegt, te onderzoeken of geene bekende aanhangers van den Ex-Emir in deze zaak betrokken zyn."—*Times, 25 Feb.*

AGENTS

FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS,

Beaufort, ... Mr. A. P. Meiring,
Caledon, ... Mr. J. J. Tesselaar.
Clan-William, ... Mr. H. J. Lind,
Colesberg, ... Mr. James Walker,
George, ... Mr. F. A. Swemmer.
Graaff-Reinet, ... Mr. W. Zinn,
Malmesbury, ... Mr. J. D. A. Freislich,
Paarl, ... Mr. J. D. Haupt,
Port Natal ..... Mr. B. Poortman,
Somerset, ... Mr. C. Moller,
Stellenbosch, ... Mr. P. Korsten,
Swellendam, ... Mr. John Barry,
Tulbagh, ... Mr. H. L. de Lange Vos,
Tygerberg, ... Mr. A. Momsen,
Uitenhage, ... Mr. J. Brehm,
Wellington ..... Mr. J. Addey,
Worcester, ... Mr. J. Meiring.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 8, 1845.

THE Agricultural Society, in its anxiety to develope the productive resources of the Colony, has, we regret to say, overlooked a subject of vital importance, viz. the manufacture and improvement of that sort of spirit which is more commonly designated "Spiritus," being the spirit obtained in the new system of distillation from the pure juice of the grape and which is generally used for the preparation of the Cape Wines.

It is indeed to be wondered at that the Agricultural Society should offer a premium for the common Cape Brandy,—which is more generally used as a liquor for the common people,—and offer premiums for the several sorts of Wine, and should not have done anything towards the encouragement of distilling "Spiritus," which, as it will increase the export, must necessarily tend to decrease the import of Foreign Brandies.

Some time ago an attempt was made to induce Government to take some measure towards reducing the import dues on Foreign Brandies. That attempt was happily frustrated, but how is it that since nothing has been done for the "Spiritus?"

Does the Agricultural Society consider itself established for the encouragement and protection of agricultural purposes, or does it consider itself an hermaphroditical Society established to protect the importation of Foreign Brandies? In the latter case let them remain passive, but if the first be their object, let them move, and do the same for the Cape "*Spiritus*" as they are now doing for the "Cape Beer,"—offer a fair premium for the best sample of "Spiritus"—not Cape Brandy,—and they may be sure they will encourage its manufacture.

THE MURDER OF ISAAC GERTSE.

WILLEM DANIELS and his wife OSCHA, charged with causing the death of the above person, and the preliminary proceedings in whose case we gave last week, have since been fully committed for trial on the capital offence.

THE COLONIAL TRADE.

(From the "Shipping List" of July 4.)

Some time ago we called the attention of the Public, to a commercial establishment at Wallwich Bay, on our South West coast; and we have now to state that, by letters received from thence, dated in the early part of last month the said establishment was increasing in importance, and a contract had been entered into for supplying the island of St. Helena with meat for 12 months. Mr. Thomas Lawton, lately of this Town, and now a partner in the said establishment, intended shortly to make a tour of at least 500 miles, with the view of extending the Island trade of the firm.

In addition to the establishment at Wallwich Bay, we are happy to announce that, within the last two months, another has been formed at Peacock's Bay, 10 miles to the Southward of the Orange River, by Mr. Homewood,—of the safe arrival of whose expedition at that place we have received accounts. This establishment will be, we hope the means of opening up the vast resources of Namaqualand, (particularly as that Country is rich in copper mines, as we have frequently had occasion to remind our readers) about which the natives themselves appear so anxious, and whereby many facilities will be offered to the extension of trade in that part of the Colony and beyond the border.

NORTH-EAST BOUNDARY.

Memoranda on the subject of the country beyond the North-East Boundary of the colony:—

June 10th, 1845.

Philippolis, the capital of the Griqua Chief, Adam Kok, consists of an assemblage of wretched looking mud hovels. There are, however, a few habitations of more substantial structure; but these are ill furnished, and altogether the whole place indicates very plainly a people advanced but a small degree in civilization. There is a Chapel, but it is in a state of sad delapidation. The place and the people have a dirty, slovenly appearance; and you look in vain for those marks of civilization, which there are persons who would fain make you believe at a distance is actually to be found there.

The improvements made by the Griquas, throughout the extensive territory claimed by them, are in perfect keeping with what is seen at Philippolis. Not so, however, with the Boers, or Emigrant Farmers. Many of these have made engagements with the Griquas for the occupation of certain tracts of country for a long term of years, varying from 5 to 10, 20, and even to 99 years. The Boers have greatly improved these lands. They have cultivated extensively,—have constructed large dams and water furrows,—and in many instances have erected large substantial buildings. I might mention an instance where the buildings, consisting of a roomy farm house, wagon houses, &c., would cost in the colony from £700 to £1000. It is this which has excited the avarice of the Griquas. Too lazy to work themselves, they covet the labors of the Boers, and have endeavoured to find ground of quarrel, which might serve as a pretext for breach of their engagements, and for driving them out of their territory. It is well known that they encouraged the migration of the Farmers from the colony into their country, and that since they have been there, the Boers have been a main source of their support. In numerous instances the Griquas have anticipated for many years the rent agreed to be paid by the Boers. The means thus raised have been wasted in dissipation of a character which it would be pollution to specify. Of law or government there has been none worthy the name. It is true that the Missionary among them has had some influence, but he is a young man; he evinces a want of ballast himself and is unfitted either to direct or control the rude elements around him.

With all this, the hapless natives of the soil have suffered the most grievous wrongs. They have had no shield of protection—no hand to raise them up. Many of the Boers have treated them kindly, but others have shewn the most heartless cruelty. In all cases where there exists little or no controlling power, the worst passions of poor humanity will rise to the surface. In this country you must not look for an exception to this. The Boers and Griquas have both alike oppressed the natives; children have been torn from their parents, and forced into perpetual bondage. Apropos to this point, a case has occurred lately which marks, in a striking manner, the finger of retributive Providence. Two farmers proceeded to a Bushman kraal for the purpose of obtaining children—voluntarily if possible,—but at all events determined to secure what they were in quest of. The mother refused to part with her offspring—endeavouring to resist the abduction of her children, when these fiends in human shape actually stoned the poor creature to death! It seems that in the perpetration of his hideous tragedy, in hurling a ragged stone at the hapless victim of their cruelty, one of the murderers had his hand severely torn by its sharp angular points. The limb quickly became dreadfully inflamed—mortification ensued,—and in a few hours the wretched man was a corpse. The accomplice in this deed of blood fell during the recent commotions.

I leave the moral of this tale to the reflections of those who may hear it. I do not give it, however, as an example of the general character of the Boers. On the contrary, many of them I know to be men of most benevolent minds, who abhor cruelty in every form, who deeply lament the bad conduct of many of their countrymen, and who will be ready to aid the government in bringing them to justice; but such persons, where there is no law, no government, are helpless. They are involved in the odium of all the misdeeds committed around them, and to a great extent partake in the punishment of the misdoers. Looking at the whole state of society across the Northern boundary, happy indeed will it be for the people who now occupy it, when the British Government shall assume authority over it, and when the anarchy which now reigns there shall be superseded by righteous laws and good government.—*G. T. Journal, June 26.*

DARING OUTRAGE.

On Monday se'nnight, as Mr. Curl, keeper of the Inn on Manley's Flat, was returning home, about 7 o'clock in the evening, when about five miles from Graham's Town, threading the bushy valleys to the south, he was stopped by three Fingoes, who were apparently lying in wait for that purpose. These ruffians suddenly seized him, and in a moment dragged him from his horse. While he lay upon the ground he observed them whisper, at the close of which one of them enquired whether his name was not Frances? On his replying in the negative they demanded some money for tobacco, which he promised to give if they would suffer him to remount his horse. After some hesitation they acceded to his request, on which he threw a shilling to the ground, and then, while they were stopping to pick it up, he clapped spurs to his horse and rode off, followed for about two miles by the robbers. A Fingo recently discharged from the service of Mr. Frances, but who has absconded with two of his master's cattle, is supposed to be concerned in this outrage; and there is reason to believe, that had Mr. F. been the person fallen in with, he would have sustained some serious injury, if he had not paid the forfeit of his life.—*G. T. Journal.*

Cape Town, 17th June 1845.

SIR!—By some accident fell in my hands half a sheet of paper, one side whereof is blank, with the exception of the words "Bybel texten," written thereon, and the other side or page is filled up in print, commencing and continuing, viz.:—

"Verzamelaar's Office, 9 Church-street,
Cape Town, July 21, 1842.

"Interesting Extracts from Newspapers, received this morning, from the Frontiers."

"It is a principle laid down by Vattel, that every man has a right to quit his country: (his mother country?) in order to settle in any other "when by that step he does not expose the welfare of his country." But he adds, "a good citizen will never resolve to do it without necessity or without very strong reason:"—No! surely not!)

Now Mr. Editor! it is my humble opinion, that it matters not, what was the law in France in the days of Mr. Vattel, and that the query is, what was the law in Great Britain now a few years ago, when some of our countrymen proceeded towards Port Natal, and for which no doubt, they had "very strong reasons!"

However, the Editor or the correspondent alluded to, having made some observations, draws a conclusion, running as follows:

"Were the right, (namely to leave this Colony, and to proceed to Port Natal,) to be admitted, we would soon see miniature Republics, springing up, as plentiful and rapidly as mushrooms in every part of South Africa; and thus this Colony would become merely a nursery for rearing future republicans, who should, as they emerged of, pass into the interior, and either establish wherever they pleased, their own government; or live without one, should they prefer unlimited freedom to the restraints of law, and to an observance of the duties, which society requires of every one in promotion of the common weal."

This oration would be an admirable one, were it but in the least pertinent to the subject; and it is therefore necessary to trace the cause of the alarm.

A certain number of the Inhabitants residing about the Frontiers of this Colony, (namely the Great Fish River,) justly or unjustly not satisfied with the Government of this Colony, resolved to leave it and to proceed to that part of Caffraria which is the nearest to Port Natal;—they therefore disposed of their landed and part of their moveable property and proceeded towards the spot alluded to, purchased it, and paid for it.

But what did the Government of this Colony do, in or about the year 1812? they marched a formidable army, and expelled the Caffers out of a country, which in the year 1804, was declared, by Mr. De Mist, (then representing at this Cape the Batavian Republic,) to belong to them,—(see the Proclamation of this Representative in the "Government Gazette" of the said year; a copy whereof, would be worth the trouble of a translation into english and a publication.

A gentleman told the world, "that in the year 1688, (and which is no more than six years subsequent to the date on which the then Netherland or Dutch East India Company had taken possession of a very small portion of this Cape,) the Dutch Governor thereof had despatched the galliot Noord to Natal, to rescue the survivors of the wrecked vessel called Slavorins, and at the same time to purchase the said port and adjacent country, from Ingese, the chief, and which lastmentioned object was accomplished for a sum of twenty nine thousand guilders in merchandize," (equal to two thousand four hundred and about seventeen pounds sterling,) but (says the narrator) more attention was subsequently paid to Delagoa bay than to Port Natal, (and consequently Delagoa bay was of more importance than Port Natal,) both of which (says he) "were undoubtedly Dutch possessions" (and why are the Portuguese not molested at Delagoa bay?) and says this gentleman further, by the capitulation of 1806, the Cape (of Good Hope) and all its dependencies, of which Natal was one, fell to the English, (and why not Delagoa bay to which more attention was paid?)

However, this Colony the Hope was, after a battle of about three minutes surrendered to Great Britain in January 1806, but not an inch of ground at the Eastward of the Great Fish River was alluded to in this surrender, and even a kingdom or two of Caffers occupied at that time the so called Zureveld, situated at the Westward of the said river, and this part of Caffraria was of course not included in the said surrender, and yet the Caffers have, turned out of it, as aforesaid been six years afterwards.

As to the frontiers of this Colony, it cannot reasonably be said, that the Great Fish River, was referred to, as separating this Colony strictly from Caffraria, and excluding the Caffers altogether; for on referring to the proclamations, issued by the late Dutch Government during the administration of Governor van Plettenberg, or betwixt the years 1772 and 1782, it will appear that these proclamations were intended to prohibit the crossing of that river by any subject of the then Dutch East India, and every intercourse and dealing with the Caffers at the westward thereof.

At the time of the surrender of this Colony in 1806 the so called Zuurefield or part of Caffraria, Westward of the Great Fish River, was still occupied by the Caffers.

Had Lord Bathurst, as Secretary of State for the British Colonies, so late as the year 1820, been aware of Port Natal being a British possession, he would reasonably judging, have issued orders, for locating there, the five thousand native Britons, whom he had sent in that year to be settled in this Colony,—and had Port Natal been preferred, what a happy additional Colony would there be to day?

I have already said that the British subjects, who emigrated to Port Natal, purchased and paid for the province which they took possession of, and that the British government had marched a formidable army to the Zuurefield, and had driven the Caffers out of their mother country and had taken possession thereof,—and the query therefore is, which of these opposite measures agree with justice and humanity.

However, as the British Government, had ever since the year 1806, up to the year 1838, suffered the Caffers to remain in the possession of Port Natal, the query is, why that Government molested the Christian emigrants, who had settled there? Was it from fear, "that we would soon see miniature republics, springing up, as plentiful and rapidly as mushrooms in every part of South Africa?" Port Natal was a kingdom, and the emigrants had made a republic of it, true, but perhaps they would have continued the title of kingdom, if they had been aware that a republic is abominated by the British government; for they wished to live in peace, and to provide for their offspring, who could not be provided with cattle places, within the Colony.—The farms which they had occupied in this Colony have fallen in the possession of native Britons, who had the means of improving them, and the Colony instead of losing by this emigration has gained by it:—why therefore was denied to the offspring of European Christians, what had been tolerated to cruel savages?

The man of the Narrative declares positively, "that altho' American vessels had carried on trade at Port Natal, yet Englishmen only have been settled there since 1824." Now the Englishmen who settled at Port Natal, in the year 1824, were Messrs. Josias Hoffman, Pietersen and Farewell, they had proceeded thither by sea, without taking any female with them, but twenty male companions; the heads of this party bought the adjacent land from the then King Schaca for so much as four hundred and sixteen pounds sterling, which they paid in articles more esteemed by the Kaffers than paper money, (specie was at that time very scarce) these speculators, having been in that kingdom, for some weeks, and having ascertained the falsehood of the report, "that indigo trees and coffee trees were luxuriantly, (or at all,) growing there," and the vicinity of the Kaffers having appeared to them very dangerous, they returned to this colony.

If it be considered, that the District of Swellendam was formed subsequent to the year 1788, and that of Graaff-Reinet subsequent to the year 1785, it is not likely at all that Port Natal had been purchased by the late Dutch East India Company, during the administration of Governor Pasques de Chavonnes, which had commenced in the year 1714, and had ended in the year 1724.

Strangers of the History of this Colony may be led to believe, that the tract of land at Port Natal, which the British Emigrants had bought, is directly bordering on the legal frontiers of this colony; and I therefore beg to observe, that there are many Kaffer Kingdoms betwixt the one and the other; so as to render it quite impossible to make a map of the territory of this colony including the land at Port Natal, without including at the same time some of the kingdoms (not republics) of Kaffraria.

Be pleased, worthy Editor, to allow this my scribble to be published in your paper at any time, when nothing better shall be at hand. Adieu! and I am your, &c. &c

J. B. H.

GREAT BRITAIN AND THE UNITED STATES.

The following summary of the British claim, which was drawn up Mr. Huskisson at the close of that negotiation, is so lucid and succinct, that we cannot present the question under a more perfect form:—

"Great Britain claims no exclusive sovereignty over any portion of the territory on the Pacific between the 42d and the 49th parallels of latitude; her present claim, not in respect to any part, but to the whole, is limited to a right of joint occupancy in common with other states, leaving the right of exclusive dominion *in abeyance*, and her pretensions tend to the mere maintenance of her own rights in resistance to the exclusive character of the pretensions of the United States.

"The rights of Great Britain are recorded and defined in the Convention of 1790; they embrace the rights to navigate the waters of those countries, to settle in and over any part of them, and to trade with the inhabitants and occupiers of the same. These rights have been peaceably exercised ever since the date of that convention; that is for a period of nearly 40 years. Under that convention valuable British interests have grown up in those countries. It is admitted that the United States possess the same rights, although they have been exercised by them only in a single instance, and have not since the year 1813 been exercised at all; but beyond these rights they possess none.

"In the interior of the territory in question the subjects of Great Britain have had for many years numerous settlements and trading posts; several of these posts are on the tributary streams of the Columbia; several upon the Columbia itself; some to the northward, and others to the southward of that river. And they navigate the Columbia as the sole channel for the conveyance of their produce to the British stations nearest the sea, and for the shipment of it thence to Great Britain; it is also by the Columbia and its tributary streams that these posts and settlements receive their annual supplies from Great Britain.

"To the interests and establishments which British industry and enterprise have created Great Britain owes protection; that protection will be given, both as regards settlement and freedom of trade and navigation, with every attention not to infringe the co-ordinate rights of the United States; it being the desire of the British Government, *so long as the joint occupancy continues*, to regulate its own obligations by the same rules which govern the obligations of every other occupying party."

There is not a word to alter or modify, in this temperate but decided declaration, made nearly twenty years ago, and it may serve for the manifesto of the British Government at the present time, if the cause of events should require a still more formal declaration of our national rights. Mr. Greenhow, the American official writer from whose pages we borrow it, accompanies it with the following remarks:—

"These concluding declarations of the British Commissioners are sufficiently explicit. When taken in connexion with the reasonings which precede them, they show clearly that all farther attempts on the part of the United States to establish the justice of their claims by negotiation with Great Britain should be deferred, *until the two parties are more nearly equal as regards* THE POWER OF ENFORCING their respective determinations."

Does Mr. Polk suppose that the moment of this equality is already arrived? Or has the headstrong spirit of democracy already hurried the American Government beyond the mark pointed out by more prudent advisers? Certain it is, that Mr. Polk's inaugural address has changed the whole aspect of the question, and even modified the character of the existing convention of 1818. It is no longer true that the right of exclusive dominion is in abeyance, since it is peremptorily and obtrusively put forward by the Chief Magistrate of the American Commonwealth as a clear and unquestionable right of sovereignty. Hence the convention is no longer a provision for placing the concurrent rights of the two nations on an equal footing, and adjourning the amicable solution of the difficulty. It exists solely until the power of enforcing this absolute right shall have developed itself; and we are distinctly warned that it is nothing but the want of such a power that prevents the Americans from commencing the struggle. The convention is in fact a mere armistice; and since it has ceased to fulfil the purpose of an amicable compromise, it serves only to shelter the growth of a power which is ere long to be used against us. Under these circumstances, if the negotiations on the subject which have been resumed at Washington lead to no result, it will become a subject of grave consideration whether the convention of 1818 ought not to be annulled and abrogated by notice from Great Britain, in pursuance of the 2d article of the convention of 1827. If the United States Government intend to prosecute what they call their rights to the Oregon territory, they will be anxious to prolong that convention long enough to screen their operations under a pretext of law, until they have collected sufficient means for putting an end to it altogether.

The President has actually pledged himself to this very line of policy. But it rests with England to prevent it: each of the contracting parties has the right to terminate the convention by a twelve month's notice. If such a termination is inevitable, we have an obvious interest in accelerating it, since our settlers are in possession of the country, and our forces are prepared to defend their positions. The counter-claim will gain strength by delay, ours is already established on the soil. The Americans will not fail to choose their opportunity, if we neglect ours. Moreover, a twelvemonth must elapse before such notice would take effect, and in the meanwhile such an act of vigour might powerfully contribute to accelerate the final adjustment of a question which cannot remain in its present state. The failure of the renewed negotiations will make the convention of 1818 an absurdity; and as we are not very sanguine as to the success of Mr. Pakenham's communications with the new Cabinet, the most natural alternative appears to be to abrogate that convention, and defend ourselves, if we are attacked, on the right bank of the Oregon.

THE FALKLAND ISLANDS.

There is a fatality attendant on the Colonial-office. It cannot produce a paper to exculpate it from one charge that does not furnish grounds for a new one. The "Copies of Correspondence," &c., laid on the table of the House of Commons to show that Government had resolutely put down the *assignat* system adopted by the Governors of the Falkland Islands and New Zealand, supply new instances of Colonial-office neglect of duty and Colonial-office incompetence.

1. Colonial-office neglect of duty. On the 21st and 28th of March, 1843, Governor Moody wrote to Lord Stanley, explaining the financial difficulties in which he found himself placed, and intimating his intention to issue paper money in payment of Government debts, redeemable by Treasury bills whenever sufficient sums had accumulated in the hands of one holder. On the 7th of October Governor Moody wrote to Lord Stanley, intimating that he had made issues of his paper money to the amount of 1,000*l.* On the 10th of April, 1844—more than a year after the intimation of intention, and more than half a year of the intimation of execution—Lord Stanley for the first time replied to these despatches. To do his lordship justice, he condemned the foolish and mischievous issue of an irredeemable paper money. But why were nine months allowed to elapse before he formed this proper determination? Between the date of Governor Moody's despatch which informed Lord Stanley that he intended to issue paper money, and that of his despatch intimating that he had issued it, seven months elapsed: had the Colonial Minister answered the first despatch in due course, he might have prevented the issue.

2. Colonial-office incompetence. Although the Colonial-office pertinaciously attempts to crush every new colony not undertaken at its own suggestion, the Colonial office has itself a turn for colonising. And pretty work it makes of it. Take for example these very Falkland Islands. The settlement there was formed in 1841. In October, 1842, only five half-acre allotments and one allotment of 339 acres had been sold. On the 31st of March, 1843, the population was in all 111, of whom 55 were Government officers. These settlers possessed 15 horses, 19 head of cattle, 312 sheep, a few pigs, and poultry. The "yearly supplies of flour and other provisions"—"sheep, horses, barley, potatoes," &c.—were, according to governor Moody, all imported from the continent. The "colony" had been utterly drained of specie—the cause of his issuing the *assignats*. The only buildings erected by the Government are thus described by the Governor,—"The small barracks and other necessary Government buildings and enclosures, in progress of construction I have disposed in a defensible form, with windows and doors inwards, and the exterior walls and bastions at the corner loopholed; so that when completed, if efficiently manned, they will be capable of offering a good resistance against anything except artillery. Within this enclosure will be a small goal, storerooms and cellars, in which specie could be safely kept." All these defensive precautions appear to have been deemed necessary, on account of "disturbances" among the 24 Guachos on the islands (the other 34 settlers were from England), caused by a previous attempt to issue paper money; they not being "persons capable of distinguishing between the notes of individuals and those of Government." This is a Colonial-office colony; and this precious settlement cost the country annually about 8,000*l.* Colonial-office patronage, when we compare the Falkland Islands with New Zealand, appears still more fatal to a colony than Colonial-office persecution.—*Colonial Gazette.*

THE REFORMED CATHOLIC CHURCH IN GERMANY.

A number of German papers publish the confession of faith of the members of the Catholic Christian community formed by the celebrated Ronge, at Breslaw. By the first article they declare themselves altogether independent of the Pope and his adherents; and by the second, firm supporters of perfect freedom of conscience. In the third article they maintain that the Scriptures are the foundation of the Christian faith; and in the fourth, that free inquiry and private interpretation should not be obstructed by any external authority. The fifth article expresses their belief in God the Father, the Creator and Ruler of the world; in Christ the Saviour, who by his doctrine, life, and death, redeemed man from slavery and sin; in the power of the Holy Ghost on earth; in a holy universal Christian Church; in the forgiveness of sin, and in a life everlasting. By Article 6 they recognise only two sacraments—baptism and the Lord's supper; and by Article 7 they retain the baptism of children. Article 8 provides that the Communion shall be received under the two species of bread and wine, and declares auricular confession abolished. By Article 9 marriage is set down as a Divine institution, and a religious ceremony retained. The law of the land, and no other, is to decide respecting the condition of marriage, and the obstacles to it. In Article 10 the members acknowledge Christ only as a mediator between God and man, and reject the invocation of saints, the veneration of relics and pictures, indulgences and pilgrimages. In Article 11 they assert that good works are meritorious only when performed in a Christian spirit. All prescribed fasts and abstinences from meat are abolished. By Article 12 they express their conviction that the first duty of a Christian is to put his creed into practice by works of Christian love.—*Times.*

THE DANISH POSSESSIONS IN INDIA.

The *Friend of India* corroborates the statement that the Settlement of Serampore and other Danish possessions in India have been purchased "out and out" by the British Government. We are glad to hear it, and hope that the measure will be followed up by the Government "buying out" every foreign power who has an acre of territory in our Eastern dominions.

The "consideration" for which this transfer has been made is said to be twelve lakhs and a half—which the *Friend of India* considers to be "unquestionably their full value." We consider that it is a good bargain on both sides. The Settlements in question are, intrinsically, worth nothing to the Mother States; but to us they are of value on many considerations. It is somewhat inconsistent with the dignity of our Eastern Empire that any foreign power should hold independent possessions within our territories; and in times of trouble, such possessions might be productive of serious mischief.

We, therefore, consider the arrangement as beneficial to both buyer and seller, and, consequently—what is not too frequently the case in matters of bargain and sale, either between individuals or States—a good bargain on both sides.

The "holders" are well aware of all this, and, consequently, we must expect them to estimate the price by the value of such possessions, not to themselves, but to us.

We have long advocated putting an end to the anomaly of a foreign flag floating in our British dominions, and we trust that the purchase of Serampore is "the beginning of the end" of all these *imperia in imperio.—Bengal Hurkaru.*

THE CANADIAN REBELS.

The quiet of our little village was suddenly broken in upon by the arrival from the south of 38 of the Canadians exiled to Van Dieman's Land for participation in the troubles of 1837. It is nearly two years since the British Government pardoned their offences, and gave them liberty to return to their homes. Since that time they have been at work to earn the necessary funds to enable them to reach their own shores. They appeared healthy, well dressed, and in high spirits, and spoke well of the treatment they had received at the hands of the British authorities. Two of them on returning to their homes, where they had expected to meet the smiles and joyful tears of their wives, found that these last had supplied their places with our other lords.—*St. Alban's (Vermont) Republican.*

TRANSPORTATION.

In looking over a late number of the *Ipswich Chronicle*, we noticed that the general impression regarding the state of society in Van Diemen's Land and the penal portion of the colony of New South Wales, is most unfavourable. The representations of the English Judges might appear to residents in penal settlements highly ridiculous, but made by such high authority they readily gain credence, and are widely promulgated in British publications. Mr. Baron Anderson, when on circuit a short time since, addressed some Suffolk incendiaries in the following terms:—"What advantage have you found from the gratification of your unmixed malignity of passion? Did you gain anything by it? Was the destruction of your neighbour's property—was the ruin of his children—was the destruction of all belonging to him and all around him—was the happiness you destroyed in his homestall and his house—was that of any advantage to you? Or think you that you can have any pleasure in the remembrance of the unoffending animals sacrificed to your feelings of revenge?—of the horse that perished in his stable, the kine that died in the stall, the sheep that perished in the fold, and the faithful dog, the guard and companion of his master, destroyed in the kennel? Think you these things will not rise up against you on Almighty God's judgment day hereafter, when you will have to answer at that tribunal where there will be no doubt—where there will be no dispute—where this and all the other crimes you have committed in the flesh will be made manifest as the sun at noon-day? I beseech you, think of these things while you live, in the time spared to you, lest you think of them only in the awful day of God's judgment! But in this world you must abide your punishment, and that will be very, very, very severe. You may think, and people like you may think, that the punishment of transportation, which alone the law allows us to award, is a light punishment, but you are mistaken, fearfully mistaken; it is a punishment, which I fear to contemplate, and which makes my blood run cold when I think of it. In the punishment which you will have to undergo you will be excluded from your families, your friends, your country; your lives will be most miserable; you will have to go to a country where you will meet with nought but unmixed villany and wickedness with men whom the justice of the country has cast out as most unworthy to remain here. You will meet with them only. In that society there will not be a mixture, as in society here, of good with bad, but the bad will remain in painful isolation and connection together, a foretaste of that hereafter where the bad will congregate alone. That society will be a hell upon earth, and that is which, as I said, makes my blood run cold when I think of it." [How different is the fact. Men, and women, however deep their crime, forwarded to a penal settlement, if, on their arrival, (and it should be remarked their conduct is narrowly watched when on shipboard,) they behave themselves well, they are treated with kindness; they have plenty to eat and to drink; they go well clad, and have a good bed to lie down upon, in fact the treatment

received by the well behaved prisoner would be envied by thousands of our fellow creatures in manufacturing or rural districts in Britain. We readily admit, those who revolt and whose habits remain dissolute and depraved, are retained in the service of the government, where ill-fare, ill-treatment, and hard work are justly meted to them; but that is there own fault.—*Launceston Advertiser.*

EARTHENWARE.

THIS MORNING the Undersigned will hold a Public Sale of a choice Investment of Earthenware, Just landed ex "Bessy Robertson."

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

BRAN FOR SALE.

TENDERS will be received at this Office, until 12 o'Clock on THURSDAY, the 10th instant, from such Persons as may be willing to purchase

BRAN FROM CAPE WHEAT,

to the extent of 12,000 lbs. in quantities not less than 500 lbs.

The Price offered to be stated in Sterling per 100 lbs. English Weight, the parties finding their own Sacks.

The Bran may be seen on application to the Commissariat Storekeeper.

CHARLES PALMER, Dep. Com. Gen.

Commissariat Office, Cape Town,
July 3, 1845.

SALE OF STOCK IN TRADE.

MESSRS. BLORE & BARTMAN will sell on THURSDAY, at 10 o'Clock precisely, the STOCK IN TRADE of Mr. ECHARDT, at his Residence, Berning's Buildings, near Somerset Road, consisting of a General Assortment of Groceries and Crockeryware, Household Furniture, Shop Fixtures, &c. &c. &c.

SALE.

IMMEDIATELY after the Sale of HOUSES situated opposite the New Reformed Church, Bree-street, belonging to the Estate of the late Mr. T. F. DREYER, will be publicly sold, certain

HOUSE & PREMISES,

Situated in the Walendorp, Buitengracht, belonging to the Estate of the late Mr. A. J. LEY.

Liberal Competition Money and Bonus will be given.

J. G. STEYTLER, G. son., Auctioneer.

MRS. THE WIDOW

A. H. DE VILLIERS,

HEREBY intimates, that towards the close of the present month she will hold public sales of such part of her Stock-in-Trade as shall then remain to be disposed of.

In the mean time she continues to SELL OFF, and has made a further reduction in prices.

No. 12, Wale-street, Cape Town,
July 7, 1845.

PAPER HANGINGS

IN great variety, with an Assortment of Stone, Gothic and other Hall Patterns, just received.

Also on hand,—Carpets, Crimson and other Moreens and Bindings, Furniture Prints, Tassaled Fringes, Oil Cloth and French and English Demask Table Covers, Oil Cloths, Bell Ropes, Table Mats, Door Mats, Window Line, &c.—All the lowest prices for Cash.

G. CUMMING,
57, St. George's-street.
Between Hout and Castle-streets.

NEW SERIES.

JUST PUBLISHED
BY MR. J. H. COLLARD,
No. 24, HEERENGRACHT,

DE HONIGBY,

No. 6.—VOL. I.

Subscribers are requested to send for their Copies.

To the Inhabitants of the Paarl and its environs.

MR. J. SMUTS, Physician, Surgeon and Accoucheur, begs to inform those interested (some misunderstanding having taken place), that he still resides at the Paarl; and that not he, but Dr. C. SMUTS, has taken up his abode at Stellenbosch.

M. W. THEUNISSEN, Ws., is desirous of privately disposing of his Farm LEEUWEKUIL, situate behind the Paarl, at Koeberg, with the Buildings erected thereon, and the crops now on the fields. As he will proceed to the Sale thereof on TUESDAY the 22d instant, intended Purchasers are requested to apply at the said Farm, when the Conditions of Sale may be inspected. This Farm is well known and needs no recommendation.

Leeuwekuil, situate behind the Paarl,
Koeberg, July 4, 1845.

TO LET.

A VERY convenient House, either partly or the whole; the upper floor contains 7, and the lower 5 Rooms, besides Stabling for 36 Horses, Forage Lofts, a large back Passage in which Wagons may be placed, and Private Waterleading. Said House is situate No. 57, Castle-street. Any one inclined to hire it, may apply to the Undersigned, who, no doubt, will treat on favorable terms.

The Widow D. A. MULLER.

Cape Town, July 4, 1845.

150 fat slaughter Oxen and Cows.

ON FRIDAY the 18th July next, the above number of Fat Oxen and Cows, will be publicly sold at *Smithsfield*, Salt River, for account of Mr. W. VAN REENEN. The Cattle will be positively present, deserve the attention of purchasers, and will not be privately disposed of.

Also will be sold in the commencement of August next,—Day and Place to be hereafter notified,—3000 Fat Sheep.

G. L. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

July 8, 1845.

FOR SALE OR TO LET.

THE Undersigned offers for Sale or to Let, on favorable terms, his fertile Property situate at Hex Rivier, at one of the best Outspan Places, and along the Public Road, planted with all sorts of Fruit Trees and Vineyard, producing the most delicious Fruit, and excellent Wine, and having also a good Kitchen Garden. The Wagonmaker's and Smiths' Trades have been successfully carried on there during a number of years.

The Buildings on this Property comprise a substantially-built Dwelling House, adapted for a large Family, Wheelwrights' and Smiths' Shop, Wine Cellar, Wagon House, Stabling, Servants' Apartments, a Water Mill, Cattle Folds, and 2 Coal Ovens.

Apply to the Proprietor at Goudinie,

WILLEM VAN DER MERWE, Rs

District of Worcester, June 24, 1845.

CAPE OF GOOD HOPE BANK

Capital paid up £70,000.

DIRECTORS.

The Hon. J. B. EBDEN, Esq., Chairman.
The Hon. JOHN STEIN, Esq.
THOMAS BOWMAN VENN, Esq.
JACOB LETTERSTEDT, Esq.
H. E. RUTHERFOORD, Esq.
DANIEL J. CLOETE, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
CHARLES STUART PILLANS, Esq.
ALEXANDER M'DONALD Esq.

The Bank allows Interest, on Money deposited for fixed periods, at the following rates:—

For 3 months and under 6 months....3 per cent. per annum.
6 .. .. 12 .. ....3½ .. .. ..
12 .. and upwards .. ....4 .. .. ..

The Directors of the "London and Westminster Bank," established under the Act of Parliament, 3 and 4 William IV. c. 98, having accepted the Agency in London, of the "Cape of Good Hope Bank,"—Notice is hereby given, that the "London and Westminister Bank" *receive Deposits and grant letters of Credit* on this Bank, to Persons proceeding to the Cape of Good Hope, or to those who may have payments to make there, payable on presentation, free of any charge whatever.

BOARD OF EXECUTORS.

NOTICE is hereby given to the Public, that the Directors for the year 1845 will consist of:—

F. S. WATERMEYER, Esq., Chairman.
P. M. BRINK, Esq.
JOHS. TROMP, Esq.
R. C. HOETS, Esq.
S. OLIVER, Esq.

FOR THE INSOLVENT BRANCH.

P. A. BRAND, Esq.
G. L. STEYTLER, Esq.
F. G. WATERMEYER, Esq.,
Accountant and Bookkeeper.

AUDITORS:

P. J. ROUX, P. son, Esq.
A. F. CARSTENS, Esq.

Office of the Board of Executors,
Cape Town, 14th April 1845.

C. J. C. GIE, Secretary.

GENERAL ANNUAL MEETING OF

Shareholders in the S. A. College.

IN conformity with the Resolution of Shareholders in the S. A. College, taken on the 26th January 1843, and also of the Resolution of the College Council of Directors, an adjourned Annual General Meeting of the Shareholders shall be holden on the Second TUESDAY in July next, being the 8th of that month, for the purpose of receiving the Report of the Council and Senate, as also the State of Accounts of the College, and for the purpose of electing new Directors for the ensuing year.

By the Chairman,

J. H. HOFMEYR, Hon. Sec.

S. A. College, 11th June 1845.

☞ A Meeting of the Members of the S. A. College, at ½ past 12 o'Clock, in the College Buildings.

SALE AT KALK BAY.

MR. WILLIAM McDONALD having been appointed to a Government Situation at Stellenbosch, and having removed thither, the Undersigned has been instructed to sell by Public Auction

ON THURSDAY THE 10TH JULY NEXT,

his Property situated at Kalk Bay, being well adapted for a Private Dwelling, Bakery, or Tannery,—abundantly supplied with excellent water throughout the year.

The situation of this Property needs no recommendation, as it has been found by experience to renovate and invigorate the system of the debilitated, and essentially to promote longevity.

The Sale will commence at 11 o'Clock precisely.

☞ LIBERAL STRYKMONEY WILL BE GIVEN.

The above Property may be viewed any day before the Sale

J. G. STEYTLER, Auctioneer.

Cape Town, Grave-street, No. 19,
June 21, 1845.

*** At the same time will be sold about 200 lbs. superior Arrowroot, 300 lbs. Mauritius Sugar, 2 pair Patent Scales with Weights, Butchers' Utensils, Harness for a single Horse, Saddle and Bridle, and sundry Household Furniture, &c. &c.

ADVERTISEMENT.

South African Association for the Administration and Settlement of Estates.

NOTICE is hereby given to the Public that the Board of Directors of the *South African Association for the Administration and Settlement of Estates*, for the present year of the Society ending 30th April, 1846, is composed as follows:—

D. DENYSSEN, Esq. L.L.D., President,
J. A. SMUTS, Esq.,
J. T. JURGENS, Esq.,
R. J. LOEDOLFF, Esq.,
C. L. HERMAN, Esq.,
} Members.

J. DE WET, Secretary.

Cape Town, Church-square, No. 5,
May 5, 1845.

ADVERTISEMENT.

THE Directors of the South African Association for the Administration and Settlement of Estates in capacity as assumed Executors of the late Mrs. MARIA CATHARINA VAN AS, Widow of the late JOHANNES HENRICUS DE WIT, Esq., and the second Undersigned in capacity as Testamentary Executor, will cause to be publicly sold to the Highest Bidder on WEDNESDAY, the 16th July next, and if required on the following days, the whole of the effects belonging to the said Estate, consisting in:—

The well known, fine and substantially built DWELLING HOUSE, situate in Strand-street, now marked No. 9, replete with a number of spacious Rooms and other Apartments, besides Out-Offices.—Also,

Three adjoining HIRE HOUSES and a STORE fronting Rogge Bay, the whole of which are so well known and eligibly situated, that no further description is necessary.

Further, a variety of useful Furniture, a great quantity of which is of modern make, consisting in Mahogany and Rosewood Tables, Chairs, Wardrobes, Cabinets, Bedsteads, Bedding, and other requisites, Curtains, Carpets, Damask Table and other Linen, House Clocks, Hall Lamps, valuable Plate, Plated, Glass, Crockery and Earthenware, copper and iron Kitchen Utensils, &c.

A large quantity of Chinese, Indian and other rare and costly neck and other ornaments, besides other Gold and Silver Articles.

Two days prior to the Sale the said Goods may be inspected from 10 A.M., till 2 P.M.

J. DE WET, Secretary.

G. VAN SITTERT, Test. Executor.

Cape Town, Church-square, No. 5, June 12, 1845.

N.B. The Sale of the Landed Property will not be proceeded with before the conclusion of the sale of the Immoveable Effects.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

SOUTH AFRICAN

FIRE AND LIFE ASSURANCE COMPANY,

ESTABLISHED IN MARCH 1831.

CAPITAL £45,000.

PAID UP £27,000.

Board of Directors,

ANTONIO CHIAPPINI, Esq., Chairman.
JOHANNES A. LE SUEUR, Esq. Dep. Chairman.

PIETER VAN BREDA, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
J. G. STEYTLER, Esq
DANIEL J. CLOETE, Esq.
P. M. BRINK, Esq.
J. S. MERRINGTON, Esq.
JAMES BANCE, Esq.
F. G. WATERMEYER, Esq.
A. D. KRYNAUW, Esq
P. A. BRAND, Esq.

Fire Department.

First Class, 1s. 6d. per £100.
Second do. 2s. do.
Third do. 4s. do.
Fourth do. 6s. 6d. do.
Special Risks according to their nature.

Life Department.

The Company grants Policies on the Lives of any healthy Person, from the age of 15 to 50 years, at the following Rates, viz.:—

Rates per £100.

Age next Birthday	For one Year.	For seven years.	For the whole period of Life.
15	£0 16 6	£0 16 5	£1 15 11
20	1 1 0	1 3 9	2 0 7
25	1 5 7	1 7 8	2 6 9
30	1 9 5	1 10 4	2 14 1
35	1 11 2	1 14 0	3 2 4
40	1 16 11	2 2 4	3 13 2
45	2 6 0	2 11 1	4 5 5
50	2 15 10	3 3 4	5 3 7

By a Resolution of the General Meeting of Shareholders held this day, the Premiums specified in the above Table will be reduced 5, 10, 15 and 20 per Cent, and upwards, on all Life Policies for the whole Life, on which the Premiums have been paid during 5, 10, 15, and 20 years and upwards, such reduction to take place at the next payment of Premium on all Policies on which more than five years' Premiums have been received.

By this Resolution the assured will, in effect, participate in the profits, *(in a ratio increasing at the expiration of every period of five years)* which may arise on the duration of their Lives, without any liability whatever in respect to any losses the Company may sustain.

It was at the same time Resolved,—That Persons whose Lives are insured in this Office WILL NOT BE CHARGED ANY ADDITIONAL PREMIUM ON PROCEEDING TO AND FROM EUROPE, *or to any Ports of the Colony*, provided the approval of the Medical Officer of the Company be first obtained for the voyage to Europe.

The Company continues to grant Loans on all its Policies of 5 years standing, and upwards, to the extent of four-fifths of their ascertained value.

By Order of the Court of Directors,

F. S. WATERMEYER, Secretary.

South African Assurance Office, Cape Town,
May 6, 1845.

POSTPONED SALE.

THE Sale of the undermentioned LANDED PROPERTY, advertised for Saturday the 17th May, 1845, having been postponed on account of the unfavorable state of the weather on that day, the Undersigned will cause to be sold

ON SATURDAY,

THE 19th JULY, 1845,

At 12 o'CLOCK PRECISELY,

For account of the Estate of the late Rev. JAMES MURRAY,

ON THE STOEP OF THE COMMERCIAL EXCHANGE,

Certain PERPETUAL QUITRENT FARM, situated in the Division of Somerset, Eastern Province, Fieldcornetcy of Upper Bushmen's River, called "BEESJES FONTEIN," measuring 3074 morgen and 251 square roods.

This Farm has excellent Pasturage, a constant Spring, a HOUSE, good capabilities for a Dam, and adjoins Government Ground.

Particulars may be obtained from Mr. JACOBUS STEIN, on the adjoining Farm at Great Riet River; in Cape Town from Mr. P. A. BRAND, at his Office, Wale-street; and at Colesberg from Mrs. the Widow J. MURRAY.

W. GILFILLAN,
A. GILFILLAN,
} Executors.

Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

FRESH

MANILLA CIGARS

JUST LANDED AND UNPACKED,

Of the very best quality ever Imported, at reasonable Prices, viz.:—

No. 3. Superior MANILLA,
No. 3. do. do., in the shape of Havannahs, *(for Consumption)*,
No. 4. Superior MANILLA,
No. 5. do. do.
Also a few Boxes Old on hand of the above.

FURTHER ON HAND,

Genuine Havannahs.

Perla Habana Regalia, La Norma Regalia, Flora Habana Regalia, Trabucos Havannah, E. Pluribus unum, Tres Aimgos.

OF EACH 4 QUALITIES, VIZ.:—

Yellow, Light-Yellow, Brown, and Light-Brown.

IMITATION HAVANNAHS,

1st and 2d quality in Boxes of 100, Sandoway, Real Chinsurahs (box 250), VAN ZANDYKS, GOMEZ, J. C. D. & B. B. P. Country, Rio de Janeiro, *&c. &c.*

TOEBAN OR IMITATION MANILLAS.

MANUFACTURED TOBACCO.

Pigtail, Ladies' Twist, Negrohead, MOLKENBOER, Sweet Oronoko, Honey Dew, and all sorts of Cavandish, *&c. &c.*

Smoking Tobacco.

Varinas, Portorico, St. Scent, *Feiner Unger Kaiser Tabak, Hanover Stadtwappen*, Varinas Kanaster, Feinster Kanaster, Halb Kanaster, Doctoren Kanaster, Amersford, Common Smoking Tobacco, Shag, *&c. &c.*

Foreign Snuffs,

Morning and Evening, *Rappé de Paris, Haut Gout* Parise, No. 1, Virginie Pure, Extra Fine do., No. 0 0, Bester Cardinal Doppel Mops, St. Omer, Rappé d'Hanover, *Bolongaro, Marino*, Rappé de Frankfort, *Erfrischungs Prise fur Lieder, tafel Musik und Kunstfreunde.*

Wie Glockenton so rein,
Soll auch der Tabak sein.

FURTHER:—

Rose, Bergamot, Lavender, Tonquin, Rappé, Common Snuffs, *&c. &c. &c.*

ALSO THE WELL-KNOWN,

CEPHALIC OR GREEN SNUFF.

ALSO ON HAND,

Circa 6,000 lbs. Kentucky, besides Virginia, Maryland, Amersford, Hanover, and other Leaf Tobacco.

☞ *Liberal Allowance to Dealers.*

G. H. CRUYWAGEN.

No. 46, St. George's-street, corner of Longmarket-street.

COALS.

FOR SALE at the Stores of the Undersigned, in quantities not less than FIVE TONS.

THOMSON, WATSON & Co.

PEREMPTORY SALE

OF VALUABLE

Immoveable & Moveable Property

In the Insolvent Estate of KENNE NICOLAAS DE KOCK, of Cape Town, Shopkeeper.

ON FRIDAY,

The 11th of July next,

AT 10 O'CLOCK IN THE FORENOON PRECISELY,

WILL BE SOLD ON THE SPOT,

BY THE RISE AND FALL,

WITH LIBERAL COMPETITION MONEY.

THAT large and substantial double-storied DWELLING HOUSE with extensive Yard, Bakery, Grain Lofts, Out offices, &c., situate in the Buitengracht, below the Boereplein, in extent about 35 square roods.

AFTER WHICH,

THE WHOLE OF THE

MOVEABE PROPERTY,

BELONGING TO THIS ESTATE,

Will be disposed of, consisting of:—

Bedsteads and Bedding complete, Mahogany and Stinkwood Wardrobes, Dining, Loo, Sofa and other Tables, do. Chairs and Horse-hair Sofas, do. Washband Stands, Window Curtains with Poles, Piano Forte, Table Clock, Mahogany Side Board, Hall Lamps, Toilet Glasses, Gilt framed Looking Glasses, Carpets, Dinner Service, Crockery and Glassware, &c., 2 Silver Trays, 20 Tea Spoons and Comfit Forks and Salt Spoons, 1 do. Sauce Ladle, 2 do. Butter Knives, 1 do. Soup Ladle, 12 do. Table Spoons, 4 do. Gravy Spoons, 1 do. Fork, a Plated Tea Urn, a do. Coffee Urn, Plated Cruet and Liqueur Stands, Cake Basket, Bottle Stands, *&c.*

And a great variety of other useful Articles too numerous to mention.

The above Property may be viewed two days prior to the Sale, from 10 A.M., to 3 P.M.

P. A. BRAND,
ANDS. DE SMIDT,
J. J. H. SMUTS,
} Joint Trustees.

Cape Town, July 2, 1845.

*** The Sale of the other Immoveable Property is POSTPONED for the present.

100 fat slaughter Oxen and Cows,
150 do. draught Oxen,
A lot of Ostrich Feathers,
20 Caffer Carosses,
20 Deer and Koedoe Skins, and
A lot of Buffalo Riems.

ON THURSDAY the 10th July 1845, will be sold at the Place of Mr. JAN BEYERS, Stikland, the above number of fat Cattle, and other Goods.

The Cattle will be positively present.

D. A. DE VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, July 1, 1845.

180 fat slaughter and draught Oxen and Cows.

THE above number of Cattle, previously advertised by Mr. STEYTLER, and which could not be present on account of unavoidable circumstances, will be positively sold at the Place of Mr. DANIEL DE VILLIERS, at D'Urban, on MONDAY, the 14th July next.

J. J. COETZER.

PUBLIC SALE

OF 1,500 FAT SHEEP.

ON MONDAY the 14th instant, a Public Sale will be held at the Place "Eenzaamheid," situate behind the Paarl, of the abovementioned number of Sheep, which are assured to be in excellent condition, and will be positively present, having been brought up by Mr. D'ELVECQUE.

FAURE & Co., Vendue Adms.

Vendue Office, Stellenbosch, July 5, 1845.

100 Fat Slaughter Oxen and Cows, and 80 Do. Draught Oxen.

THE Sale of the above Cattle, which was to have taken place at Langeberg, on MONDAY the 7th instant, has been postponed on account of unavoidable circumstances, till TUESDAY the 15th instant, when the Cattle will be positively present.

7th July 1845. A. M. HORAK, Jr.

Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., Vendue Adms.

300 fat slaughter and draught Oxen and Cows.

ON WEDNESDAY the 16th July 1845, the Undersigned will cause to be publicly sold at the Place of Mr. P. G. DE VILLIERS, at Langeberg, the above number of fat Oxen and Cows, which will be positively present.

J. M. ENSLIN, Jr.

Mr. D. A DE VILLIERS, Vendue Adm.

Master's Office, Cape Town, 2d July, 1845.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Jacomina Johanna Gesina Marais*, deceased Wife of *Louis Johannes Botha*, of the Fieldcornetcy of Mossel Bay, in the Division of George, are required to take Notice, that the said deceased died intestate, and that a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and surviving Husband, and all others whom these presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, George Town, on Wednesday, the 13th August next, at 10 o'Clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid; then and there to see some Person or Persons seleced by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, and Tutor Dative of the Minor Heirs of the deceased.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Grand Jury Room, Public Buildings, Cape Town, TO-MORROW MORNING, (Wednesday,) the 9th instant, at 10 o'clock, viz.:—

Edward Claassen, deceased..... 1st Meeting.
Cornelis de Kock.....Adjournt. 1st and final do.
John Smith..... 2nd do.
J. D. Thomson..... 2nd do.

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that our beloved Mother the widow B. SCHONKEN, born VAN ELLEVE, died at Pacults Dorp on the 18th June, at the age of 94 years, 9 months and 11 days.

For the joint Children.

B. H. SCHONKEN.

George Town, June 28, 1845.

MARRIAGE.

In St. Paul's Church, Rondebosch, on Sunday, 29th June, by the Rev. J. FRY, A.M.

Samuel Omendata, liberated African, to Wilemin Offumith, native of this Colony.

DEATHS.

June 29. John, son of Mr. John Weinman, aged 5 days. *At Somerset Hospital.*

July 1. Edward Edwards, late Apprentice of the *Vigilant*, aged 18 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 4. *Anna Maria*, British brig, 213 tons, D. Stephen, from Newcastle April 18, to this port. Cargo coals. Brings a few letters. Spoke June 12, lat. 23 16 S., long. 31 30 W., the *Maggie*, bound to China, June 21, lat. 29 46 S., long. 16 21 W., the *Wild Irish Girl*, bound to Calcutta.
Granger & Co., Agents.

5 *Brilliant*, British bark, 277 tons, D. Ramsay, from Liverpool April 22, to this port, in ballast.
Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

6. *Brilliant*, British brig, 204 tons, A. Stewart, from Simon's Bay July 4, to this port. Cargo timber. Passenger, Mr. Wenkner. Searight & Co., Agents.

7 *Phebe*, British schooner, 89 tons, G. Bennett, from Algoa Bay June 22, to this port. Cargo grain. Passengers, Messrs. Emmett, and Goodier. J. Snooke, Agent.

7.—2 P.M. Standing in S. W. a Bark and a Vessel.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

July 2. *Richard*, British brig, W. Hopkins, to Algoa Bay.
3. *Louisa*, British ship, A. Stuart, to Saldanha Bay.
3. *Mary Stewart*, British brig, J. Resnick, to Saldanha Bay.
4 *Nancy*, British schooner, J. H. Laws, to Kovsna.
4. *Pompoa*, British schooner, G. Tomkins, to Saldanha Bay.
5. *Phœnix*, Colonial steamer, E. Herrington, to Mossel and Algoa Bays.
5. *Grenville*, British schooner, C. Touzel, to Cork.
5. *Laurel*, British brig, E. G. Hilair, to Algoa Bay.
6. *Amwell*, British bark, J. B. Trayte, to Mauritius.
6. *Delhi*, British bark, W. H. Horner, to Bombay.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BARKS.

Brilliant, D. Ramsay.—Uncertain.—Borradailes & Co.
Charles, W. Bennett.—London.—Dickson & Co.
Mona, W. Lawson.—Algoa Bay.—Thomson & Co.

BRIGS.

Anna Maria, D. Stephen.—Uncertain.—Granger & Co.
Bessy Robertson, G. Christie.—Mauritius.—Borradailes & Co.
Brilliant, A. Stewart.—Uncertain.—Searight & Co.
City of Sydney, G. M. Williams.—Mauritius.—Billingsley.
Hortensia, W. Storey.—London.—Ross & Co.
Martha, J. Trelawney.—Coast of Africa.—Borradailes & Co
Maid of Mona, B. Atkinson.—London.—Searight & Co.

SCHOONERS.

Active, J. Bruce.—Knysna.—J. Snooke.
Charles Carter, J. Broad.—London.—Thomson & Co.
Phebe, G. Bennett.—Uncertain.—J. Snooke.
Sophia, J. Sillands.—Lamberts Bay.—F. W. Silberbauer.
Vibilia, R. Millen.—Uncertain.—Anderson & Co.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

July 1. *Elenora Sophia*, Danish brig, 140 tons, C. O. Lofgren, from Altona April 15, to Table Bay. Cargo sundries. Passengers, Miss Gutjahr, Dr. Schroder, Messrs. (?) van Zweel, Schnapeuff, Peters, and Moller. Brings a mail.
M. Thalwitzer, Agent.

SAILED OUT OF SIMON'S BAY.

July 4. *Brilliant*, British brig, A. Stewart, to Table Bay.
4. *Regina*, British brig, F. C. Kraeft, to Singapore.
4 *Martha*, British bark, J. Wilson, to Newcastle.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.M. Frigate *Winchester*, Capt. C. Eden.—(Flag Ship.)
H.M. Sloop *Racehorse*, Comman. Hay.—New South Wales.
H.M. Brig *Helena*, Comm. Sir C. Rickets, Bt.—
H.M. Brig *Mutine*, Comm. C. B. Crawford.—
H.M. Steamer *Thunderbolt*, Comman. G. N. Broke.—

SHIP.

Brooksby, J. B. Thomson.—Madras.—Dickson & Co.

BARK.

Pagoda, H. Byron.—Mauritius.—Van der Byl & Co.

DANISH—BRIG.

Elenora Sophia, C. O. Lofgren.—Table Bay.—M. Thalwitzer

VESSELS IN ALGOA BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

BARK.

Catherine, A. Brown.—Table Bay.—Smith & Co.

BRIG.

Galatea, T. Owen.—Uncertain.—Black & Co.

SCHOONER.

Ghika, J. Reid.—Table Bay.—

AMERICAN—BARK.

Elvira, J. Green.—A Market.—Smith & Co.

MARKT PRYZEN

Tot den 7 July, 1845.

Aloe per pond	Aloes per pound ..	0 — 6 s.
Amandelen, per 1,000..	Almonds, per 1,000	1 — 1½
Appelen, per lb.	Apples, per lb	0 — 12
Abrikosen, per ditto .	Apricots, ditto	0 — 7½
Aardappelen per mud.	Potatoes, per muid	7½ — 12½
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leag..	31 — 56
Boonen per mud.....	Beans, per muid...	13½ — 22
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0
Boter, pr. lb.....	Butter, per lb.	20 — 29½ s.
Brandewyn, per legger	Brandy, p. leag	225 — 226½
Bokkevellen	Buck Skins	½ — 1½
Droogo Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides . —	2½ — 5½
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do..	1½ — 4
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid .	9½ — 12
Garst, ditto	Barley, per muid ..	6 — 6½
Ganzen, per stuk....	Geese, each.....	1½ — 1½
Haver, per mud	Oats, per muid....	5½ — 7
Hooi, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs..	3½ — 4½
Hoenders per stuk	Hens, each.....	½ — 1
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack	½ — 1½
Honing, pr. lb.....	Honey, per lb.	0 — 19 s.
Kaazen, Kaap, per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 12
Kalkoenen elk ...	Turkeys, each.....	4½ — 4½
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks..	98 — 103
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½ aam	0 — 0
——Steen	—— Stone ditto..	0 — 0
Koorn, ——10 Mod.	Wheat 10 muids	164 — 180
Linzen, per mud.....	Lentil per muid ..	0 — 16
Melies, per mud	Maize per muid..	0 — 7½
Meel, rye, per 100 lb..	Flour, rye, p., 100lb	0 — 5
Okkernoten per 100.	Walnuts, per 100.	14 — 15 s.
Olphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb	0 — 127
Peren, per pond.....	Pears, per lb. ..	0 — 6½ s.
Persiken, dito.....	Peaches, ditto	2 — 5
Planken, per voet . .	Planks per foot ..	0 — 0
Rogge, per mud.....	Rye, per muid	0 — 6
Rozynen, per pond.. .	Raisins, per lb....	4½ — 7½ s.
Tabak per pond....	Tobacco, per lb. ..	0 — 7½ s.
Stroo, per 16 zak. ...	Straw, p. 16 sacks..	0 — 36
Tyger, Leeuwen & Strais Vellen, per stuk	Lion, Tiger, & Ostrich Skins	0 — 7
Uyen per mud	Onions per muid ..	7½ — 12
Varkens, gemeste ..	Pigs, fattened, ea.	16 — 24
—— ongemeste	—— unfattened ..	9 — 12
—— speen	—— sucking	1½ — 3½
Vederen, Struis, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	¾ — 1½
—— Bedde per lb.	—— Bed per lb. ..	0 — 1½
Vet, of talk, per pond.	Suet or Tallow, p. lb	0 — 11 s.
Vygen per pond	Figs, per lb. ...	0 — 1½
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. leg	0 — 69
Pontak	Pontac.....	0 — 6
Wol, Schape per lb...	Com. Wool, per lb.	0 — 5 s.
Wol, fyne, p. lb.....	Wool fine, per lb.	0 — 26½
Zootelimoenen per 100	Oranges, per 100 ..	1 — 1½
Zout per mud	Salt, per muid ..	0 — 4½
Zuurlemoenap per ½aam	Lemon Juice, ½aam	0 — 8½
Zoolleder per ½ hide ..	Sole Leather, ½hide	0 — 11½
Zeep, per pond	Soap, per lb. ...	0 — 11½ s.

CAPE TOWN:—Edited by C. J. Brand, and Printed and Published by the Proprietor, J. J. H. Smuts, 92, Waal-street.